UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

29. årg. apr.-juni 1987 Nr. 2

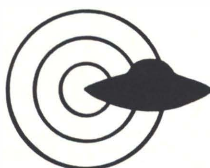
UFO-foto fra flådestation Grønnedal
Mystisk lysfænomen fra Finland
Nærobservation fra Bagsværd
Nyt om Tonguska-meteoret

Abonnement 137 kr. årligt · Løssalg 39 kr. pr. nummer

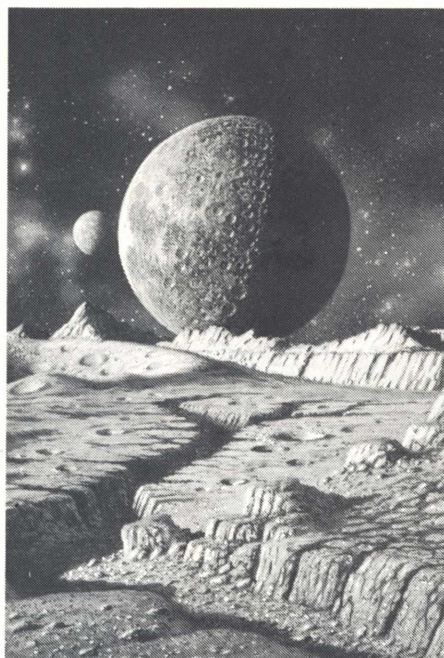
UFO-NYT nr. 3 udkommer medio sept. 1987

ufo-nyt

29. årg. apr.-juni 1987 Nr. 2

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
02 24 17 02

FORSIDEN:
Sovjetiske rumforskere er i gang med flere nye rumprojekter.
Tegning: Dezsö Sternoczky.

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

SATS & MONTAGE, SVENDBORG · 09 21 39 46
STANDARDTRYKKERIET, SVENDBORG

ABONNEMENT:
UFO-NYT udkommer med 4 numre årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 137,- for 1987 til giro 9117725, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 40,- (ialt kr. 177,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

Tlf. 02 24 17 02
Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.
Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Rapportarkiv: Torben Birkeholm, Ådalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 08 14 70 97.
Næstformand: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Næstformand: Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup, 06 22 59 20.
Redaktionsgruppe:
Ansvarshavende redaktør: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 03 94 11 69.
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 21 39 46.
Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 05 92 00 81.
SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 3.th., 2610 Rødovre. 01 70 90 86.
Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Projektmedarbejder: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97, st.tv., 2500 Valby. 01 30 46 44.
SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Kærsangervej 7, 8300 Odder, 06 54 21 21.
SUFOIs Ekspedition: Lilian Micheelsen, Fælledvej 79, 7000 Fredericia. 05 92 25 15.
SUFOIs Medlemsarkiv: Jan Hansen, Uglekær 28, 6200 Åbenrå.
Datakonsulent: Per Andersen, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 01 71 96 64.
Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 02 64 44 69.
Repræsentanter på Sjælland:
Jørgen Nielsen, Sct. Hansgade 6, 4000 Roskilde. 02 35 11 49.
Karin Bøger, Mariehøj 234, 2990 Nivå. 02 24 17 02.
Arne S. Petersen, Nykær 34, 4.th., 2605 Brøndby. 01 75 27 12.
Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 21 39 46.
Repræsentanter i Jylland:
Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8, 9400 Nørresundby. 08 17 85 39.
Inge H. Svane, Attikavej 23, Hårup, 8530 Hjortshøj. 06 99 92 39.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 05 92 00 81.
Peter Nørgaard, Møllegade 7, 1.tv. 8600 Silkeborg. 06 80 13 15.
Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. · Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

LEDER

SUFOI
– en aktiv forening!

af Torben Birkeholm

SUFOI er jo en forening — én blandt mange i dette land. Dét er ikke specielt. Det særlige ved SUFOI er, at vi samles om at udforske noget så kontroversielt som ufo-fænomener. Og at vi har gjort det i snart 30 år!

Trods de mange år har vi ikke »tabt pusten«. Som trofaste medlemmer og læsere af UFO-NYT vil vide, er SUFOI en aktiv forening, der tilbyder mange muligheder for videbegærlige og nysgerrige ufo-interesserede.

I UFO-NYT gives en stadig strøm af nyheder om ufo-forskning i ind- og udland, og en lang række særlige udgivelser sætter fokus på og uddyber de mange beretninger, undersøgelser og holdninger.

For dén, der vil *lidt* mere end blot orienteres, er der rige muligheder for at deltage i varierede aktiviteter. De spænder lige fra praktiske opgaver som f.eks. forsendelse og arkivering, over rapportoptagelse ved observationer, til formidling af information ved foredrag og artikler til UFO-NYT. Et kort brev til SUFOIs postboks-adresse er nok, hvis *du* vil prøve!

Foreningen ledes af et repræsentantskab, der mødes én gang hvert halve år for at diskutere og planlægge kommende aktiviteter. Den 21. og 22. marts i år var mødestedet Fredericia. Et vigtigt punkt var økonomien, idet effekten af en række omlægninger og besparelser nu kunne ses.

Lykkeligvis *er* UFO-NYT jo sikret udgivelse i 1987, men det er nøvendigt at planlægge på langt sigt, og repræsentantskabet besluttede bl.a. at oprette et PR-udvalg, som skal foreslå og iværksætte en annoncekampagne i begyndelsen af 1988. Midlerne i SUFOIs støttefond bidrager til at realisere planerne (på giro 9 11 77 25 kan *du* også være med!).

Et andet vigtigt punkt på dagsordenen var en diskussion af SUFOIs formålsparagraf. Den nuværende (se til venstre for disse spalter) er fra 1977, og der har siden været røster fremme om at ændre målsætningen i takt med de erkendelser, vi har nået gennem de seneste ti års arbejde med ufo-fænomenerne. På dette møde viste der sig stor enighed om at modernisere og ændre målsætningen, så den i højere grad svarer til forholdene i 1987. SUFOI skal i nær fremtid tage endelig stilling til et konkret forslag, og vi vil vende tilbage med nyt herom i bladet.

UFO-NYT orienterer løbende om særlige aktiviteter, bl.a. i anledning af jubilæumsåret. Det kan være offentlige foredrag/medlemsmøder, men på grund af UFO-NYTs lange produktionstid sker det, at visse arrangementer ikke når at blive annonceret i bladet. Hold derfor øje med den lokale presse, idet vi altid herigennem vil omtale foredrag og møder på forhånd.

I dette nummer af UFO-NYT annonceres et helt specielt tilbud til alle interesserede: En udflugt til en dansk attraktion, PLANET-STIEN i Lemvig.

Dette anlæg er i parentes bemærket etableret efter idé af Ole J. Knudsen — i ufo-sammenhæng kendt for sit arbejde i SUFOIs alarmcentral m.m.

PLANET-STIEN er udtænkt specielt, for at menigmand kan »opleve« solsystemets ufattelige afstande. I skala én til en milliard(!) kan man så at sige på sin egen krop føle og fornemme, hvad det vil sige, at afstanden fra Solen til Saturn er 1.427 millioner kilometer!

Udflugten giver samtidig mulighed for en dejlig dag sammen med familien, andre ufo-interesserede og venner — ovenikøbet med masser af frisk luft og motion.

SUFOI *er* en aktiv forening. God fornøjelse! □

UFO-FOTO

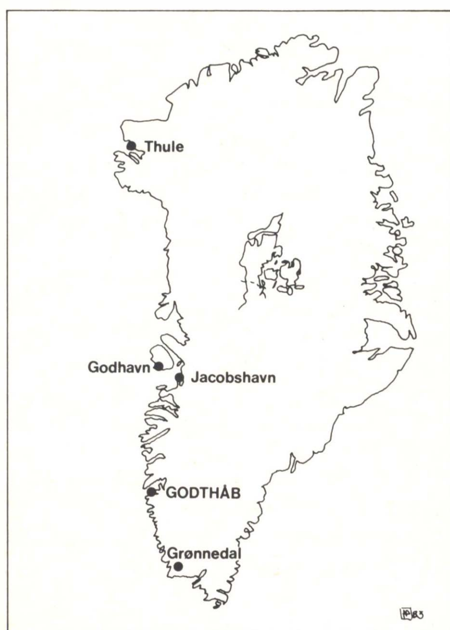
UFO ved Flådestation Grønnedal?

Af Kim Møller Hansen

»... ildkuglen stoppede op. Fra starten havde den en hale af ild efter sig, men den var væk, da kuglen stod stille i ca. 4 minutter.«

Først på året 1979 gik fru Jørgensen tur langs vandkanten af fjorden ved Flådestationen Grønnedal på Grønlands sydvestkyst. Både fru Jørgensen og hendes mand var på daværende tidspunkt ansat ved Grønlandskommandoen. Fru Jørgensen havde taget sit kamera af typen Kodak Tele Ekstra 32 med på denne vinteraftentur, som hun gik alene.

Pludselig fik hun »en anelse af noget mærkeligt«. Et lysende objekt, en ildkugle, der så ud til at være på størrelse med en håndbold, kom med stor fart og en hale efter sig skråt ind over Aftenfjeldet og Arsuk Fjord. Pludselig standsede det og stod stille i 4 minutter. Derefter ændrede det retning (»mod højre«) og forsvandt ud over Kûngnât-fjeldet. Inden ildkuglen forsvandt, nåede fru Jørgensen at tage to billeder af den.

Billedanalyse

SUFOI fik desværre først kendskab til sagen over 1 år senere. Observationsdataene er derfor meget få, så vi må nøjes med de informationer, som det er muligt at fremdrage af de originale negativer samt af kort over observationsområdet.

Der er taget 2 billeder af fænomenet; med billednumrene 2 og 3. Objektet på negativ nr. 2 er set lidt mere fra siden end nr. 3. Negativet er ca. 1 blænde underbelyst, men billedet fremstår iøvrigt skarpt og tydeligt. Sort/hvide udsnitsforstørrelser af objektet viser, at den del af objektet, som er synligt, er plankonveks med den buede side vendende skråt nedad. Det er ikke muligt på billederne at se, om det er hele objektet, eller om en del af objektet blot ikke er synlig. Bemærk, at billederne således viser noget andet, end det ildkugle-lignende fænomen, som fru Jørgensen så.

Det ser ud til, at objektet er lavet af et gennemskinneligt materiale, og at lyset kommer fra en cirkel i midten. Dette kan godt give en mistanke om, at objektet på billedet faktisk er en spejling af en lyspære i et vindue. At »objektet« således har flyttet sig, kunne skyldes, at fotografen har flyttet sig i det lokale, hvorfra billederne i så fald må være taget. Fru Jørgensen fastholder imidlertid, at billederne er taget udendørs ved stranden, og ikke i nærheden af nogen huse.

Fru Jørgensen har på et detaljeret kort over området markeret objektets kurs og afstand. Ifølge disse optegnelser skulle objektet have haft en diameter på ikke mindre end 195 meter og være forsvundet ude over havet, 35 kilometer fra fotografen.

Kraftig forstørrelse af objektet på det første billede.

Hertil skriver fotokonsulent Hans Bødker i sin analyse af sagen:

»Der er næppe tvivl om, at fru Jørgensen har fejlbedømt afstanden meget kraftigt. Går vi nu ud fra, at objektet er noget mindre, f.eks. 15 meter i diameter, bliver afstanden fra fotografen til objektet 666 meter (for det 1. foto) og 646 meter (2. foto). Dette siger naturligvis ikke noget om den reelle

Daglysfoto af observationsstedet. I billedets forgrund ses strandkanten ved Flådestation Grønnedal. I baggrunden ses Kûngnât-fjeldet. FOTO: Bruno Jessen.

afstand, men det er muligt at indtegne en kurs, og det viser sig, at den er nærmest parallel med kysten. Fru Jørgensen siger, at det stoppede op i ca. 4 minutter og drejede mod højre. Det er mere sandsynligt, at objektet har fløjet parallelt eller næsten parallelt med kysten, hvorved det har foretaget en højredrejning.«

Konklusion

Vi har desværre få konkrete facts i denne sag. Men på baggrund af de foreliggende oplysninger, må vi indtil videre konkludere, at fru Jørgensens to billeder (hvis ægthed der næppe kan herske tvivl om) viser et uidentificeret himmel-fænomen. □

Fru Jørgensens første foto af fænomenet. Det befinder sig imellem fotografen og Kûngnât-fjeldet, der skimtes svagt i billedets midte. Fotosag: 1979-00-00-6.

På dette andet billede har fænomenet bevæget sig i forhold til det forrige billede og ses helt til venstre. På det originale farvefoto har fænomenet i midten en svag lyseblå farve, der mod kanten går over i en mørkere blå farve.

På negativ nr. 2 befinder objektet sig med Kûngnât-fjeldet som baggrund på en kurs på 259 grader fra fru Jørgensen og i en vinkel på 1,8 grader over horisonten. Objektet spænder over 1,29 grader samt har en hældning på 23 grader til vandret. I løbet af et ikke oplyst tidsrum bevæger det sig 12 grader til venstre, til 247 grader, samtidig med at det stiger i en vinkel på 13 grader, og nu befinder sig 4,6 grader over horisonten og over fjeldene, men stadig uden at kunne tegne silhuet på grund af de mørke skyer. Endvidere øges hældningsvinklen med 3 grader til 26 grader, og objektet spænder nu over 1,33 grader, og må således være kommet nærmere mod fru Jørgensen.

UFO-gruppe i Århus

Findes der blandt UFO-NYTs læsere nogen, som kunne tænke sig at starte en UFO-gruppe i Århus-området?
Gruppen kunne arbejde aktivt med at lave foredrag, udflugter, rapportarbejde, observationsture m.m.
Man kunne også vælge at lave en læse-debat-gruppe.
Uanset hvilken måde man ønsker at arbejde på, er det primære formål dog, at folk i alle aldre og med interesse for ufo-fænomenet mødes til en hyggelig aften 1-2 gange om måneden.
Ring eller skriv til:

Inge Svane
Attikavej 23, Hårup
8530 Hjortshøj
Tlf. 06 99 92 39

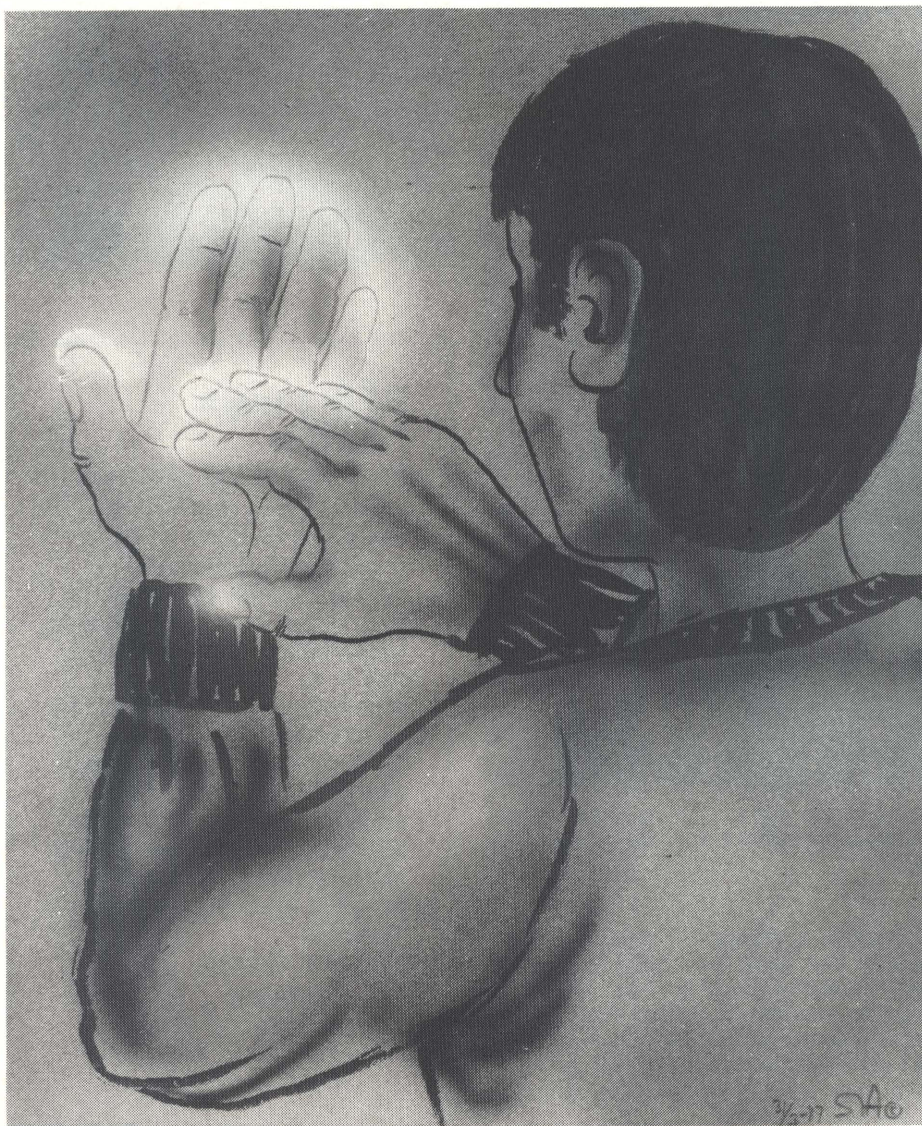
FINLAND

Mystisk lysfænomen

v/ Flemming Rasmussen.

»...da lyset pludselig klæbede sig til mine hænder, mens det funklede, blev jeg meget forskrækket. Jeg forsøgte at ryste det af og gned mine hænder mod hinanden, men det spredte sig blot...«

»Det var mandag den 29. juli 1985. Denne sommeraftten befandt vi, Olavi Schroderus og Erkki Nieminen, os i Erkkis sommerhus. Det var stille vejr, skyet og mørkt. Vi sad inde i huset, hvor vi så TV og spiste pølser. Omkring kl. 22.30 gik jeg ud for at flytte min bil, der holdt på vejen. Vejen løber gennem den gårdsplads, der hører til huset, så jeg var nødt til at flytte bilen, så de, der skulle til de andre huse i området, kunne komme forbi. Jeg parkerede bilen ca. 40 m fra Erkkis sommerhus. På dette tidspunkt var der intet unormalt at se.

Ved Erkkis sommerhus drejer skovvejen af mod Kalajärvi søen og de andre sommerhuse. Da spændingen til vores transportable TV efterhånden var blevet for lav, var vi nødt til at hente batteriet i Erkkis bil. For at vi også kunne få lys i sommerhuset, var jeg nødt til at flytte min bil igen, denne gang til græsset lige uden for huset. Jeg gik ud for at flytte bilen omkring kl. 24.00.

Da jeg gik hen mod bilen, bemærkede jeg en rød, mærkelig, funklende lysplet på jorden ca. 16 m borte og til venstre for vejen. Den var omkring 50 cm i diameter. Jeg stoppede brat og forsøgte at finde ud af, hvor lyset kom fra. Jeg kunne dog hverken se eller høre noget. Jeg troede, at lyset måske kom fra Kalajärvi søen.

Efter at have betragtet det i omkring 15 sekunder, forsøgte jeg meget forsigtigt at nærme mig det funklende lys på jorden. Da jeg var omkring 2 m fra det, lagde jeg mærke til, at det strålede ned fra en højde af omkring 3 m. Lyset kom altså ikke fra søen.

Jeg gjorde igen holdt og lyttede, men jeg kunne ikke høre noget. Jeg forsøgte derfor igen meget forsigtigt at nærme mig lyspletten på jorden. Jeg forsøgte nu, om jeg kunne mærke nogen varme med mine hænder, men blev overrasket, da jeg ikke kunne mærke nogen temperaturstigning fra lyspletten. Da jeg havde observeret dette, stak jeg øjeblikkelig mine hænder ind i det lys, der bølgede ned fra oven. Da lyset pludselig ligesom klæbede sig til mine hænder, mens det funklede, blev jeg meget forskrækket. Jeg forsøgte at ryste det af og gned mine hænder mod hinanden, men det spredte sig blot. Jeg kunne overhovedet ikke mærke det. Det vejede altså ikke noget, det brændte ikke, og jeg kunne ikke lugte noget. Da jeg overhovedet ikke kunne mærke lyset, turde jeg godt tage mere af det i hænderne. Jeg tog det ca. 20 cm fra jorden, hvor det var kraftigst. Derefter begyndte jeg at løbe tilbage mod sommerhuset med lyset funklende i mine hænder.

Mens jeg løb, holdt jeg håndfladerne opad og så, at lyset ikke blev påvirket af de luftstrømme, der opstod som følge af, at jeg løb. Da jeg nåede husets indgang, råbte jeg højt: »Se her Erkki, der sker noget mærkeligt på vejen«. Jeg løb hurtigt ind,

Dato: Mandag den 29. juli 1985.
Tidspunkt: kl. 24.00.
Sted: Saarjärvi i nærheden af byen Mahlu i det centrale Finland.
Observatører: Hr. Olavi Schroderus og hr. Erkki Nieminen.
Det sete: Et mærkeligt funklende lys med en lysrække.

og Erkki blev så forvirret, at han intet sagde. Jeg forklarede ham, at der var mere af den funklende ting, som jeg havde i hånden, oppe på vejen, og at jeg ikke kunne mærke, at jeg havde noget i mine hænder. Erkki var stadig tavs.

Da jeg fremviste mine funklende fingre, strakte jeg dem lidt, så der blev større afstand mellem dem. Jeg så da, at det stadig funklede fra fingerspids til fingerspids; en afstand på omkring 5 mm. Det var dog intet sammenlignet med lyset udenfor, hvor det drejede sig om ca. 3 m. Toppen af det lysende område pegede ikke opad, som normale flammer gør, men skinnede mellem mine fingre. På fingerspidserne pegede de lyse områder bort fra min krop. Det klare lys oplyste overhovedet ikke huset. Lyset begyndte efter ca. 30 sekunder at forsvinde ganske langsomt, og til sidst forsvandt det helt.

Derefter gik jeg straks ud for at undersøge lysfænomenet på skovvejen igen, men det var også forsvundet. Erkki gik ikke med ud, men kiggede gennem vinduet. Men han så i den forkerte retning. Han kunne ikke se mig på grund af mørket. Jeg forsøgte i fem minutter både på at høre og se noget i mørket, men der skete intet. Til sidst vovede jeg mig hen til bilen, men jeg var stadig bange. Jeg bakkede min bil ind i husets gård.

Natten igennem spekulerede vi meget på, hvad der var sket. Jeg sov meget dårligt den nat. Om morgenen undersøgte vi det område, hvor lysfænomenet blev set, men fandt intet. Om morgenen regnede det lidt. Da jeg havde fortalt om det skete hjemme, vendte vi sammen med andre tilbage tirsdag (30. juli) på det samme tidspunkt, men der skete intet.

Onsdag ringede jeg til flere professorer ved Det biologiske Institut og Institut for Miljøforskning ved universitetet i Jyväskylä. De kunne ikke give mig noget svar. De gav mig dog to mulige forklaringer, nemlig ildfluer og en slags lysende bakterier. En ildflue udsender et punktformigt lys, hvorimod lys fra bakterier er gul-grønt. Disse fænomener ses imidlertid hovedsageligt ved ækvator, så de er ikke en tilfredsstillende forklaring på dette fænomen.«

Undersøgelser

Lasse Ahonen fra UFO Research of Finland besøgte sammen med Olavi Schroderus observationsstedet den 10. august 1985. Det sted, hvor lyspletten blev set, er på venstre side af skovvejen set fra huset. Der var intet at se på jordoverfladen på det sted, hvor lyspletten havde været. Der var mange myrestier på stedet, og de små insekter så ud til at bevæge sig ganske normalt.

Den første observation blev foretaget i en afstand af 16 m, og der blev kun set en rødlig lysplet på jorden. Diameteren var da 50 cm og tykkelsen 2-3 cm. Da observatøren var kommet så tæt på lyspletten som ca. 2 m, kunne han pludselig se en lyssøjle med en højde på omkring 3 m. Hvor lyset kom fra er ukendt, for der var intet at se umiddelbart over lyssøjlen. Lyset endte simpelthen i 3 meters højde. Det så ud til at komme ned i en båndlignende kile. Lyspletten på jorden var så intens eller klar, at det ikke var muligt at se jordoverfladen under den. På den anden side kunne træerne bag lyssøjlen ses. Selv om lyset på jorden var klart, var det dog ikke blændende.

Grenene på et grantræ i nærheden var tæt på lyssøjlen, men dog ikke inde i den. Hverken grenene på træerne eller lyngen i nærheden af lyssøjlen blev oplyst.

Da lyset ramte observatørens hænder, oplyste det overhovedet ikke hans arme. Observatørens sko lyste heller ikke op, selv om de var inde i lyspletten. Observatøren kom ikke til at lide af eftervirkninger såsom eksem eller lignende sygdomme. Lyset var stationært under hele observationen, som varede 1-2 minutter.

Under observationen var det skyet, meget mørkt og vindstille. Der hørtes ingen torden, og temperaturen var omkring 10°C.

Hvad, der forårsagede dette fænomen, er stadig uopklaret. Det kan næppe havde været et elektrisk fænomen fra noget menneskeskabt udstyr, da der ikke er elektricitet eller højspændingsledninger i området. Der blev heller ikke set nogen genstande, der kunne have skabt reflektioner. □

Kilde:
Annual Report 1985, The UFO Research of Finland.

PRESSEKLIP

Jamen, det stod selv i avisen!

Af Ole Henningsen.

For at orientere vore læsere bedre om de begivenheder, der rører sig på pressefronten vedr. UFO'er, startede vi i forrige nr. af UFO-NYT denne rubrik.
Også i det sidste halvår af 1986 fik UFO'er stor omtale i medierne herhjemme. - Der sker altså stadig en masse!

Randers Amtsavis berettede 25. og 27. juni 1986 om et flyvende objekt, som den 24. juni ved 14.30-tiden var blevet set af flere personer i Vorup ved Randers. Beskrivelsen går på, at objektet var gulligt og metalagtigt med sorte »tegn« forskellige steder på »kroppen«. Størrelsen angives som 15-20 m lang. Det snurrede rundt og gav lysglimt fra sig, måske på grund af solreflekser, og blev iagttaget i op til en halv times tid. En lignende iagttagelse blev gjort af en anden randrusianer en halv snes dage tidligere. Ved denne lejlighed blev objektet tillige observeret i kikkert. Randers Politi og Flyvertaktisk Kommando i Karup har iflg. Amtsavisen ikke fået andre henvendelser i sagen.

Bippende digitalur

I flere artikler i begyndelsen af juli berettede man i Kalundborg Folkeblad om iagttagelser gjort 2. juli ved midnatstid af Ella Sørensen, Faurbo, og 2 unge mennesker fra hovedstadsområdet. Observatørerne berettede uafhængig af hinanden om forskellige lysende fænomener, og i forbindelse med en af observationerne gav et digitalur sig umotiveret til at bippe, fortæller de unge mennesker.

Mysteriet om det blå lys

Dette kunne være titlen på en børnekrimi, men er et af de emner, som optog redaktionen på Roskilde Tidende, der i starten af juli bragte en række artikler med baggrund i en observation gjort af Asbjørn Pedersen, Roskilde, den 29. juni kl. 23.30. *Det jeg så, var metalblåt, og der var ligesom en grøn kugle i spidsen, der snurrede rundt. Det nærmest vrikkede frem og tilbage i østlig retning i 30 sekunder, inden det forsvandt.*

Roskilde Tidende henvendte sig til en række videnskabelige institutioner og fik adskillige løsninger at vælge imellem. Herunder en satellit, et optisk atmosfærefænomen, lysende natskyer og en varmluftsballon, hvilket dog afvises af observatøren.

Måner har ikke altid den farve, måner skal have

Fem børn så et ufo, skriver Jydske Tidende den 25. juli og spørger samtidig: »Hvem har forklaringen?« Det havde dagen efter en ældre dame, der fortæller, at der ikke er tvivl om, at det var Månen, børnene så.

Jeg var selv oppe lige omkring midnat, og gennem vinduet så jeg, at Månen havde en så særpræget orangerød kulør, at jeg blev stående og kikkede på den et stykke tid. Pigerne ville nok ikke have været i tvivl, hvis Månen havde haft sin sædvanlige bleggule farve. Men den så virkelig speciel ud den aften, siger den ældre dame til Jydske Tidende i Åbenrå.

Havdruplæreren og radiometeorerne

I Dagbladet den 29. juli fortæller lærer Gotfred Møbjerg Kristensen fra Havdrup ved Roskilde om sine mange interesser, der bl.a. omfatter astronomi, rumfart og science fiction. Læreren fortæller, at han kender til mange drenge i alle aldre, der interesserer sig for sådanne ting, medens kun få piger er med. Dem er der flere af, siger han, når emnet er UFO'er. Så ved vi det!

Gotfred Kristensen er amatørastronom og har specialiseret sig i et ret ukendt emne, nemlig radiometeorer. *Man kan faktisk høre, når der er meteorer over landet,* fortæller han. *Når et meteor brænder op i atmosfæren, dannes et ioniseret spor, som er i stand til at reflektere korte sekvenser af radiobølger fra fjerne radiostationer. Man kan høre dem med en almindelig radio, men der skal en lidt speciel antenne til,* siger Møbjerg Kristensen, der har opfanget signaler fra Zagreb i Jugoslavien samt belgiske, hollandske, franske og italienske stationer.

Alarmcentralen er flyttet

Ole J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral er flyttet til Odder og har fået nyt telefonnr. Med baggrund i en udsendt Pressemeddelelse fik Alarmcentralens nye adresse meget stor omtale, næsten i bogstaveligste forstand fra Skagen til Gedser.

Endvidere havde Herning Folkeblad den 30. august og Horsens Folkeblad den 13. september større interviews med Ole J. Knudsen, hvor han fortæller om sit arbejde gennem årene indenfor SUFOI og specielt arbejdet med SUFOI's Alarmcentral. Selv Politikens bagside bragte denne nyhed, dog med overskriften »Nyt alarm-nummer når servicet flyver«. Og illustreret med et fupfoto fra New York med loftslamper, der spejler sig i et vindue. Jamen, venner dog. Vi er snart på vej ind i 1990'erne. Der burde da være sket noget i de sidste 30 år!

Men husk, hvis du ser et ufo-fænomen: Ring straks til Alarmcentralen på tlf.nr. 06 54 21 21. Hvis du får ringet, medens det stadigvæk er at se, vil måske mange flere kunne nå at blive alarmeret og få det at se. Dette giver os alle meget bedre chancer for at finde ud af, hvad fænomenet egentlig er.

Sovjetisk missiluheld skræmte folk

Den 4. september om morgenen ved 4-tiden sås et stort lysskær på den nordøstlige himmel over store dele af Skandinavien, således som det blev nærmere beskrevet i forrige nr. af UFO-Nyt. Det vidtstrakte lysfænomen gav naturligvis anledning til megen presseomtale 4. og 5. september, ligesom det også med Forsvarets Efterretningstjeneste som kilde kunne fastslås, at der sandsynligvis var tale om et sovjetisk missiluheld ved opsendelse enten fra Plesetskrumbasen, testcentret Nenoska eller fra en ubåd i Barentshavet.

Lysfænomenet blev fotograferet fra Gamleby i Småland i Sverige kl. 04.15 af fotografen Ingemar Petersson. Hans billede blev offentliggjort i dagbladet EXPRESSEN den 5. september, her gengivet fra det svenske UFO Aktuellt nr. 4/1986.

Kolding Folkeblad havde den 16. september under overskriften »Genialitet med stænk af galskab« et større interview med eneboeren Kristen Jensen, om hans syn på tilværelsens mysterier. Allerede for mere end 20 år siden var han et farverigt islæt ved UFO-kongresserne i Fredericia.

Observation fra SAS-fly

Tirsdag morgen, den 23. september kl. 07.33 iagttog piloterne på et SAS-rutefly over Djursland et neongrønt lysfænomen i 10-15 sekunder. Det viste sig hurtigt også at

være observeret fra store dele af Nord- og Mellemeuropa, hvor lysfænomenet også fik stor pressedækning. Som omtalt i forrige nr. af UFO-Nyt, er der størst sandsynlighed for, at det observerede fænomen var en sattellitundergang.

I Aalborg Stiftstidende den 27. september fortalte Villum Petersen fra Støvring, at han for omkring 30 år siden havde en lignende iagttagelse. Han boede på daværende tidspunkt i Nordsjælland og så et grønt bælte på himlen kort efter solopgang. Videnskabsmænd forklarede det dengang med, at det var sibiriske eller kinesiske græsstepper, der på grund af særlige vejrmæssige forhold havde givet genspejling fjernt derfra. På samme måde forekommer det, skriver Aalborg Stiftstidende videre, at der af og til i Nordjylland rapporteres om mystiske lys, som viser sig at være luftspejlinger af svenske byer.

Men den må man da vist længere ud på landet med?

Utraditionel organist i Slagelse

Organist Ebbe Truelsen fra Sct. Mikkels Kirke i Slagelse er ikke en hr. hvem som helst, fastslår Sjællands Tidende i forbindelse med et interview den 14. oktober, hvor man bl.a. fortæller om hans mange interesser og gøremål.

Det vidste vi nu udmærket godt i forvejen i SUFOI, idet Ebbe i en række år var medlem af vort Repræsentantskab, hvor vi lærte at sætte pris på ham som et usædvanligt og stærkt engageret menneske.

UFO'er og kolde fødder hænger uløseligt sammen, siger Ebbe Truelsen til Sjællands Tidende, for »tallerkenerne« ses bedst i klart frostvejr.

Han fortæller videre om natlige ture i Vedsøvang skov, hvor han selv sammen med flere andre har set lysfænomener, som med garanti ikke var flyvemaskiner. Et af dem var helt nede i jordhøjde, havde form som en paddehat og tre »lysfødder« som landingsstel.

Ikke alle UFO-fotos er falsknerier

Det slog UFO-Nyts nye redaktør Kim Møller Hansen bl.a. fast ved et velbesøgt foredrag i Ringsted den 14. oktober. I den anledning var der en del lokal presseomtale, hvor Kim Møller Hansen, der til daglig er lærer og skolebibliotekar, fortalte om sin egen interesse for det verdensomspændende UFO-arbejde, som han er en meget aktiv deltager i. Vi ved, at der er noget i luften. Men hvad det er, hersker der stærkt delte meninger om, siger Kim Møller Hansen til Ringsted Avisen Week-end, den 25. oktober. *Jeg tror ikke på alt,* siger han videre, *men jeg tror, at alt bør undersøges.*

Og denne sentens kan sagtens stå for det arbejde, han nu gennem en lang årrække har udført indenfor SUFOI.

Nærkontakt — men ikke hver gang

En observation af et mystisk lys set i Nordjylland den 20. oktober viste sig at hidrøre fra et F-16 jagerfly fra Flyvestation Aalborg, fremgår det af Aalborg Stiftstidende den 22. og 25. oktober.

I juledagene havde vi mulighed for et gensyn med Steven Spielbergs berømte film »Nærkontakt af 3. grad«, der blev vist i dansk TV.

Da filmen kom frem, fortæller Ole Lindboe i en foromtale af filmen i Politiken den 21. december, kunne UFO-foreningerne verden over pludselig melde om øget medlemstilgang, selv om de siden deres fremkomst i 50'erne har været konstant til grin.

For videnskaben med stort V har aldrig troet på de der flyvende tallerkener. Heller ikke selv om mange videnskabsmænd i ubevogtede øjeblikke har mumlet noget om, at det ikke var spor usandsynligt, at der ude i galakserne fandtes beboede kloder med væsener, der beherskede en langt mere raffineret teknologi end vi jordboere.

Ole Lindboe slutter sin foromtale af filmen med at sige, at alle bogholder-fantasier kan værsgo gå ud af stuen og klø deres høvlebænk bag øret, mens filmen spilles. Børn og andre fornuftige folk vil nyde den.

Om vi så nød den, ja, det er jo op til den enkeltes temperament. For UFO-interesserede har der sikkert om ikke andet været mange meget fine scener. En interessant detalje var det f.eks. at gense J. Allen Hynek som statist i en af filmens sidste scener.

Flere dagblade bragte den 23. december en bureaunyhed om et flyvende objekt set over Mexico City. Det mangefarvede objekt lavede en svag summende lyd, mens det cirklede over byen, hvorefter det forsvandt. Observationen forårsagede snesevis af opringninger til den internationale lufthavn i Mexico City.

UFO-invasion?

Kan fredelige Falster blive skueplads for en UFO-invasion, som i filmen »Nærkontakt af tredje grad«. Healeren Ole Pinje fra Bornholm har ihvertfald haft nærkontakt med en UFO ved Hjortebjerg. Mens han var ved at fremstille en særlig blomstermedicin, landede en UFO. Flere rumvæsener steg ud, og de fik alle en sjat blomstermedicin med hjem.

Sådan starter et interview i dagbladet NY DAG den 24. januar med den 34-årige bornholmske healer Ole Pinje, der i løbet af det sidste halve år afholdt en del foredrag og arbejdet med healing på Lolland-Falster.

Interviewet eller anden presseomtale af hans aktiviteter indeholder dog ingen yderligere henvisninger til UFO-tildragelser.

Meteor set over store dele af landet

I dagene 26. og 27. januar bragte mange dagblade omtale af et storslået lysfænomen, som var blevet observeret af en lang række mennesker den 26. januar kl. 06.23 om morgenen.

Mange myndigheder, herunder SOK, Søværnets Operative Kommando i Århus, samt politikredse landet over fik en lang række henvendelser. Alene Ole. J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral i Odder fik omkring 220 henvendelser.

Efter al sandsynlighed var der tale om et meteor, hvilket fik afdelingsleder Poul Graff-Petersen fra Geologisk Museum i København til at efterlyse iagttagelser med meget nøjagtige retningsangivelser.

Graff-Petersen er meteorekspert, og det ville jo være lidt af et kup, om man ved krydspejlinger kunne finde ud af, hvor meteoret eventuelt var faldet ned.

Fredag den 13. februar var en af vore gamle kendinge, Evald Maarup, i TV's Børneredaktion, hvor han fortalte om sine UFO-oplevelser ved Haderslev for snart mange år siden. Oplevelser der for længst er blevet danske klassikere.

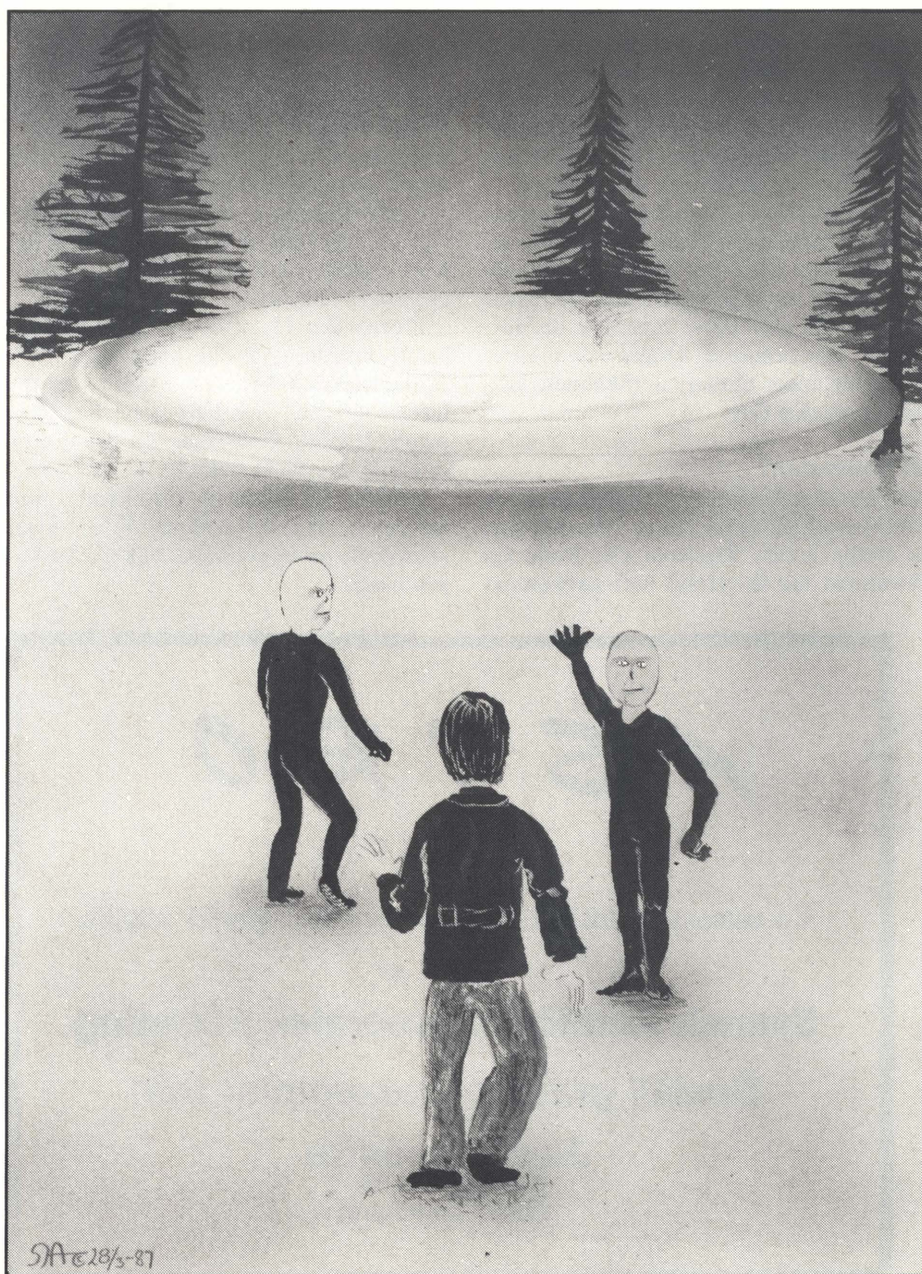
Sluttelig tak til læserne for tilsendte avisudklip om lokal UFO-omtale. Vi vil fortsat være glade for at få tilsendt udklip eller kopier heraf. □

BAG JERNTÆPPET

Observationer fra Polen, 2. del

Af Bronislaw Rzepecki

I denne anden artikel beretter Bronislaw Rzepecki om nyere polske observationer undersøgt af Polens to ældste ufo-organisationer »Space Contact Club« og »Varsovian UFO Research Society 'UFO-Video'«.

Ildkugler over kraftværk

Politibetjent Antoni Szreder var på vej til arbejde omkring kl. 06.05 den 17. januar 1979, da han pludselig fik øje på et meget kraftigt lys over Tatry bjergene. Over den meteorologiske station, ca. 30° over horisonten, var der et klart skinnende objekt og over det et lignende. Pludselig dykkede det øverste objekt meget hurtigt, fløj over nogle bygninger og svævede et øjeblik over Swidnica bjerget. Hele observationen varede 3 til 5 sekunder.

Szreder skyndte sig til politistationen for at få fat i et kamera, og fra en balkon på anden sal tog han en del fotos. Det første foto blev taget uden støtte, mens der ved de næste blev brugt stativ og et 400 mm teleobjektiv. Han tog en del billeder mellem kl. 06.20 og 07.10. I dette tidsrum bevægede objektet sig frem og tilbage, op og mod vest. Det så ud til at ville forsvinde. I begyndelsen var dets diameter ca. en fjerdedel af Månens, hvorefter det blev mindre. Men dette var ikke slutningen på hændelsen! Den næste del af denne beretning kommer fra en anden observatør, Jósef Kojs, ansat ved kraftværket i Zakopane.

Omkring 200 m fra den nederste del af Kasprowy Funicular bjerget, Kuźnice, er der et vandkraftværk. Jósef Kojs' vagt sluttede den omtalte dag kl. 06.00, og han ventede på sin afløser. Klokken var vel 06.07 eller 06.08, da spændingen fra en 24 volt akkumulator pludselig forsvandt, og kort efter forsvandt vekselstrømmen på 220 volt også. Selv lommelygten virkede ikke. Turbogeneratorerne fløjtede vildt, men gav ingen strøm.

Jósef Kojs fortæller: »... *pludselig så jeg, at der kom et kraftigt gult lys gennem vinduet. Det var så stærkt, at det var muligt at finde en nål på gulvet... fløjtetonen fra generatorerne blev svagere, men udefra... lød det som et jetfly, der kører ud ad startbanen... Jeg gik udenfor... Tidspunktet på dagen taget i betragtning, burde det have været mørkt. Omkring 100 meter over kraftværket svævede der nogle ildkugler, som sendte gule lysstråler nedad. Det oplyste område på jorden havde en diameter på mellem 50 og 70 meter, og også kraftværket var oplyst. Lyskuglen bevægede sig langsomt, som når man går... Den støjede som et jetfly. Den forsvandt bag Kalatówki. Kuglens omrids var meget utydeligt...*«

Da objektet forsvandt, kom strømmen igen. Observationen varede omkring 3 til 5 minutter.

Trapez-formet lys

I begyndelsen af maj 1983, omkring en time efter solnedgang, sejlede Maciej Staszak i sin lystyacht på Rychnowskie-søen nær Czluchów. Pludselig fik han øje på en mærkelig trapez-formet lysstråle, men der var ingen lyskilde. Lyset befandt sig i 200 meters højde, og den øverste del var smallest. Lysets farve var klart gul til hvid. Da han ikke kunne se øen for lyset, vendte han sin yacht, men i løbet af de ti sekunder, det

tog, forsvandt lyset. Efter at have undersøgt sagen konkluderede han, at den trapez-formede lysstråle forneden må have været ca. 50 meter lang og foroven 20 meter. Objektet, som denne lysstråle kom fra, var enten usynlig på grund af mørket eller de lave skyer.

Nærobservation med tidstab

Den 8. august 1981 omkring kl. 18.15 gik hr. R.K. fra stranden til campingpladsen ved landsbyen Chalupy på halvøen Hel ved Østersøen. Da han havde gået omkring 200 m ad en sti, der var parallel med jernbanen, fik han øje på »to drenge i mørkt tøj«, der løb ca. 150 meter foran ham. De forsvandt ind mellem buskene på stiens højre side. Kort efter stod de igen foran ham på stien. De var slanke, ca. 150 cm høje og iklædt grønt tøj. Deres ansigter var grønne med store mandelformede øjne. Væsenerne havde ingen næser, men kun en lille bule i ansigtet, og i stedet for en mund havde de en lille sprække uden læber. Fra maven og et godt stykke ned over deres hofter var deres kroppe dækket af en slags »tåge«. I deres bælter hang nogle mørke æsker udstyret med violette og gule kabler og spiraler.

»I samme øjeblik fik jeg øje på deres 'fartøj', der var temmelig langt fra mig på højre side. Det var sølvfarvet. Inde i mit hoved modtog jeg ligesom en 'telepatisk meddelelse' fra dem: 'Bliv ikke bange!' Jeg forstod da, at de ikke havde fjendtlige hensigter.«

Væsenerne forlod stien og viste R.K., hvilken vej han skulle gå. Han gik langsomt i retning mod dem. Da han var omkring 2 meter fra dem, modtog han en besked: »Fortsæt, stop ikke!«

»Da jeg var nær ved dem, følte jeg det pludselig, som om jeg gik igennem det indre af en kugle. Det var ubeskriveligt. Jeg modtog hele tiden nogle 'ordrer'.«

Da han overhalede væsenerne, fortsatte han 20 meter og kiggede så tilbage, men væsenerne var forsvundet.

Til højre i klittens græs stod deres fartøj: en flad, aflang diskos svævede ca. 80 cm over jorden. Den var 5 til 6 meter lang og ca. 2 meter høj. Den havde en farve som kviksølv. Den havde ingen døre, tegn eller antenner.

Efter at have gået ca. 200 meter mødte R.K. et ældre par med en hund. Det var mærkeligt, fordi R.K. og andre vidner bekræftede, at disse mennesker forlod stranden flere minutter efter R.K. og gik ad samme sti, men bag ham, og de så intet usædvanligt på stien.

Ved landingsstedet fandt man syv mærkelige spor. De dannede en uregelmæssig oval figur med en diameter på ca. 2,50 til 2,70 meter. Afstanden mellem sporene var også uregelmæssig. Sporene, der var huller i jorden, var ca. 30 cm i diameter og 15 cm dybe. Sporenes bund var presset meget hårdt sammen. Der var ingen brændmærker eller andre tegn på høje temperaturer.

Der blev opdaget andre mærkelige ting: Fra det tidspunkt R.K. forlod stranden, til han vendte tilbage til sine venner på stranden, tilbragte han 12 til 15 minutter mere på stien, end han ifølge en rekonstruktion af turen burde. Hvor 'mistede' han den tid?

En analyse af alle kendsgerninger kunne tyde på, at R.K. har haft et 15 minutters 'ufo-trip', som han ikke kan huske. Hvad kan bekræfte denne hypotese?

1. Det ældre par forlod stranden efter R.K., men befandt sig pludselig foran ham. De lagde på deres vej ikke mærke til hverken R.K., humanoiderne eller deres fartøj. Deres hund var helt rolig.
2. Observatøren følte det, som om 'han var inde i en kugle'.
3. Landingssporene. De viser, at et objekt med fire ben kunne være landet der to gange.
4. På stranden fandt man endnu en observatør, en studine, der så et lyserødt lys flyve bort fra det sted, hvor fartøjet ifølge R.K. havde været, da han så det fra stien. Hun hæftede sig ikke ret meget ved den lyserøde tingest. Derfor har hun måske ikke bemærket, at den passerede to gange.

Hypotesen er ikke bevist endnu, men kunne den være rigtig? □

Tilsendt manuskript.
Oversættelse: Flemming Rasmussen.

Tredie og sidste del bringes i næste nummer.

DANSKE RAPPORTER

Nærobservation i Bagsværd

Af Arne S. Petersen.

»...objektet var kuppelformet, fladbundet og cirkelrundt i bunden. Det var dobbelt så stort som en halvmåne... På siden var der en række vinduer ligesom koøjer, hvorigennem der strømmede et stærkt, hvidt lys... objektet var fuldstændig lydløst..«

Begivenheden fandt sted mandag den *18. februar 1985* i Bagsværd ved København, og SUFOIs repræsentant i København, Arne S. Petersen, optog rapport nogle få dage senere. Navne og adresse er udeladt i artiklen, men findes selvsagt i SUFOIs arkiv.

En moder og hendes 11-årige datter havde været til forældremøde på Egegårdsskolen, der ligger på hjørnet af Gladsaxe Møllevej og Klausdalsbrovej. Da mødet var forbi, begav de sig kl. 19.15 på vej hjem i familiens bil. De kørte ad Gladsaxe Møllevej mod Buddinge Hovedgade.

Midtvejs opdagede datteren, der sad på bagsædet lige bag moderen, et kuppelformet objekt i vestlig retning. Moderen betragtede det også samtidig med, at hun satte farten ned. De så begge, at det ligesom »gled« skråt ned mod bilen. Så stod det stille i adskillige sekunder, hvorefter det »gled« skråt op igen til den første position. Straks efter svingede de til venstre ad Buddinge Hovedgade, hvor objektet forsvandt bag høj bebyggelse. Efter 150 meters kørsel drejede de til venstre ad Grævlingestien og fik straks igen øje på det.

Da de nu var ret tæt på hjemmet, satte de farten op og parkerede på vejen uden for bopælen. De sprang begge ud af bilen og styrtede hen til et sted med frit udsyn. Her kunne de atter følge objektet, der igen havde været delvis skjult bag høje træer. Det befandt sig nu i syd-sydvest. Retningen er ret præcis, idet de havde det røde advarselslys på toppen af Herlev Sygehus som sigtelinie. Nu fløj det et stykke mod vest, stoppede op og fløj samme vej tilbage, altså mod øst. Uden yderligere at standse drejede det i en blød bue mod syd-sydvest (kurs 190°) og steg i en vinkel på ca. 30°. Det satte farten op til enorm hastighed og forsvandt i løbet af få sekunder. Hele observationen havde varet 6-8 minutter.

Det var klart og tørt vejr, så observationsbetingelserne var gode. Objektet var kuppelformet, fladbundet og rundt i bunden. Det var ca. *dobbelt* så stort som en halvmåne. Overfladen var grå. På siden var der en række runde vinduer som koøjer, hvorigennem der strømmede et stærkt, hvidt lys, lige så kraftigt som det stærke lys fra en billygte. I kanten af den runde bund snurrede der røde lys rundt fra højre mod venstre. De susede så hurtigt rundt, at man i virkeligheden ikke kunne opfatte, om der var flere røde lys eller blot ét. Det røde lys var ikke så stærkt, omtrent som et flylys. Endelig må det nævnes, at objektet var fuldstændig lydløst.

Afstanden til dette mærkelige fartøj var naturligvis ikke stor. Rapportøren mente selv, at afstanden var ca. 1.000 m. Det skal vise sig, at dette ikke er meget galt. På vej hjem fra skolen bevægede de sig uden om objektet i en bue, som jeg har skønnet til ca. 65°. Herudfra har jeg tegnet et par pejlelinier på et kort og beregnet, at gennemsnitsafstanden til objektet har været 800-1.000 m, noget mere, når det har befundet sig i yderstillingerne i sin bane, men naturligvis meget mindre, da det i starten af observationen fløj ned mod bilen og holdt stille, nogle få hundrede meter skråt over den. Det forklarer også, at observatørerne var i stand til at skelne bundfarven på objektet på trods af det stærke lys, der strømmede ud gennem vinduerne. Mens objektet var i denne position, kunne de også tydeligt se det røde lys, som de kunne følge hele vejen rundt i bunden. Dette er en vigtig detalje, idet den udelukker, at det kunne have været blinkende flylys.

Den omtrentlige højde kan også beregnes. Observatørerne mener, at objektet befandt sig i 30° højde, da de først fik øje på det. Hvis man regner med, at afstanden er 1.000 m, vil højden være 580 m. Det er svært at angive en vinkelhøjde præcist. Lad mig derfor uden blusel lægge 10° til. Så kommer man op på en vinkelhøjde på 40°, og så stor var den rimeligvis ikke, men så har objektet stadig kun befundet sig i en højde på 850 m.

Jeg ved selvfølgelig godt, at disse beregninger ikke er præcise. Det kan de simpelt hen ikke være, fordi jeg ikke har pejlet på selve objektet. Men de er tilnærmelsesvis rigtige, hvilket vil sige, at objektet ikke har været særlig langt væk. Derfor har observationsbetingelserne været særlig gode, og derfor fik vi den fine rapport.

En anden vigtig detalje, som disse to gode observatører har bemærket, skal lige omtales. Da objektet til slut drejede mod syd-sydvest og accelererede kolossalt hurtigt, forsvandt konturerne og vinduerne med det samme, ligesom det svage røde lys ikke længere kunne ses. Herefter var det blot et rundt, stærkt lys, der blev mindre og mindre for i løbet af få sekunder helt at forsvinde.

Så kommer det uundgåelige spørgsmål: Hvad var det, mor og datter så den februaraften for godt to år siden? Inden spørgsmålet besvares, må jeg bemærke, at jeg fæster stor lid til observatørernes ærlighed. De levede tilsyneladende i et lykkeligt familiemiljø og var i absolut psykisk balance. Naturligvis var de ophidsede og måske lidt opskræmte over hændelsen. Moderen fortalte mig, at det var så fantastisk en oplevelse, at kompetente personer måtte underrettes, og derved kom SUFOI ind i sagen.

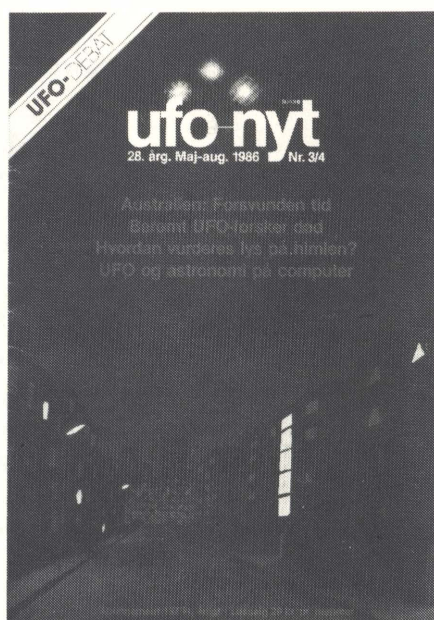
De var ikke selv et øjeblik i tvivl om, hvad de så, men svarede prompte: »En flyvende tallerken.« Efter moden overvejelse er jeg tilbøjelig til at give dem ret. En helikopter kan det umuligt have været, bl.a. på grund af den støj, et sådant monstrum frembringer. De fleste vil nok så gætte på, at det alligevel har været et fly. Jeg deler ikke den opfattelse. Der er absolut intet, der taler for, at det har været et fly, men overordentlig meget, der taler imod. Andre kendte fænomener kan ikke komme på tale. □

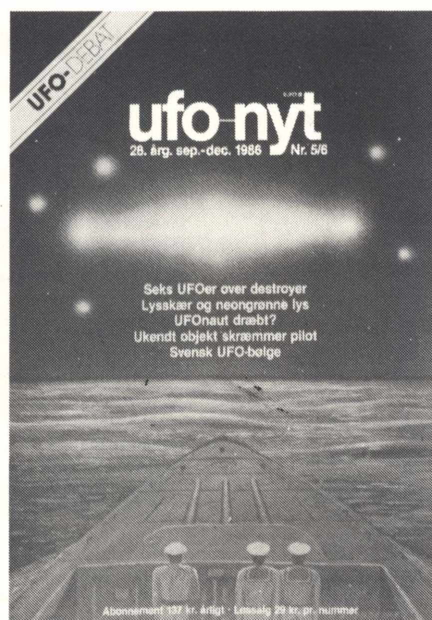
UFO-NYT 1986

Indholdsfortegnelse og stikordsregister

Indholdsfortegnelsens angivelser læses således: bladnummer/sidenummer

UFO-NYT
UDGIVES AF SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

•

REDAKTION:
HENRIK K. PEDERSEN (ANSV.)
OLE HENNINGSEN · FRANK LERBÆK
KIM MØLLER HANSEN

•

POSTBOKS 6 · 2820 GENTOFTE

•

INDHOLDSFORTEGNELSEN
ER UDARBEJDET AF
JØRGEN BENGTVIG

•

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Nyt spændende projekt

Fra England har SUFOI modtaget oplysninger om et nyt projekt. Det er den kendte engelske ufolog Hilary Evans, der forsøger at etablere projektet BOLIDE.
BOLIDE har som formål at udveksle information mellem de forskere, der studerer usædvanlige lys-fænomener således, at f.eks. forskere af spøgelseslys i USA kan holdes ajour med Projekt Hessdalen i Norge, og italienske ufologer, der undersøger nogle observationer foretaget af fiskere på Adriaterhavet, kan vurdere relevansen af jordlysundersøgelser i Wales eller tektoniske tryk-teorier fra Canada osv. Udvekslinger skal foregå på den måde, at brevskriverne til koordinatoren sender alt, hvad der er interessant. Det kan f.eks. være rapporter om ens eget arbejde, avisudklip eller rapporter fra tidsskrifter. Men det kan også sagtens være tanker, der pludselig er faldet en ind. Lige så ofte modtager man til gengæld selv en pakke med fotokopier i A4-format med index- og referencenr. Der vil også cirkulere en liste med medlemmernes navne og adresser, så man kan skrive direkte til de andre, men også så nettet kan få en hvilken som helst grad af samarbejde, som dets medlemmer måtte ønske.
Det er klart, at udgifterne til fotokopiering og forsendelse skal dækkes; derfor bliver abonnementsprisen på £10/$15/120F i begyndelsen.

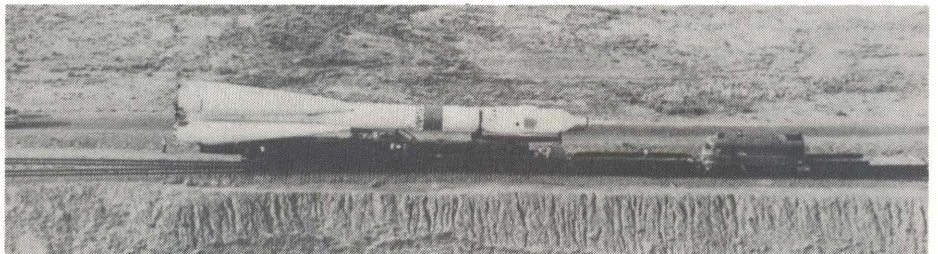
Virker ideen som planlagt, er der mulighed for internationale seminarer og workshops.
Hvis man ønsker at deltage i projektet, kan henvendelse ske til:
Koordinator:
Hilary Evans
1 Tranquil Vale
London SE3 OBU

/Stig Andersen

Sovjet bygger observatorium i rummet

Sovjetiske rumforskere er ifølge avisen Trud i gang med flere nye rumprojekter. De er således ved at udforme et gigantisk radiosystem, som består af jord- og rumbaserede radiokikkerter, som skal arbejde sammen. Kikkerterne anbringes hundreder af kilometer ude i rummet. Systemet vil gøre det muligt at tage billeder af fjerne genstande i rummet med en kvalitet, der er tusinder af gange bedre, end det er muligt i dag.
Et andet projekt, som snart løber af stabelen, er et røntgen-observatorium. Dette skal indgå i udstyret om bord på Mirrumstationen. I hvert fald indtil 1990 vil dette udstyr være uden sidestykke, skriver Trud.
Sovjetiske og franske forskere arbejder på et andet rumobservatorium. Projektet kaldes »Granat«, og observatoriet skal være med til at måle temperaturen i termaplasmaet i galakseklynger, røntgen-pulsarer og områder omkring sorte huller. Granat

Rumstationen Mir, med sin løfteraket af Proton-typen, på vej til affyringsrampen.

er verdens største projekt til udforskning af gammaeffekter.

(APN)

Kæmpe ufo over Kina

Besætningen om bord på et kinesisk fly, der befandt sig over det nordvestlige Kina, så et stort uidentificeret flyvende objekt krydse deres rute med en meget høj hastighed, skrev det officielle *Folkets Dagblad*. Avisen skrev, at flyets besætning under en natflyvning fra Peking til Paris den 11. juni 1985 så det blå og hvide objekt flyve fra nord mod syd. De sagde, at det var inddelt i tre planer, og at der var et klart lys i dets centrum.

Kilde:
Mercury, juni 1985./fr

600 ufo-observationer i Kina

Ifølge det første ufo-seminar, der er holdt i Kina, er der gennem de seneste fem år set mere end 600 uidentificerede flyvende objekter i Kina.
En af talerne på seminaret sagde, at verdens første ufo-billede blev taget for 40 år siden i byen Tianjin sydøst for Peking.

Kilde:
Examiner 24.08 1985./fr

Japansk UFO var Venus

I sidste nummer af UFO-NYT kunne vi fortælle om en japansk TV-journalist, der havde filmet et underkop-lignende objekt på øen Fukue.
Y. J. Matsumura, leder af den japanske ufo-forening CBA International, oplyser, at UFOet, som var synligt i ca. 1 time, sandsynligvis var planeten Venus.

kmh

Rumgødning

De lærde strides stadig om, hvad det var, der faldt ned fra himlen den 30. juni 1908 ved den sibiriske flod Kammennaja Tunguska og forårsagede voldsomme ødelæggelser i et stort område. Den almindelige opfattelse er dog, at der var tale om et meteor.
Hvorom alting er, så har man konstateret, at plantevæksten i katastrofeområdet i dag er meget rigeligere end i omgivelserne; træerne vokser hurtigere, og de er mere modstandsdygtige.
Det gav de sovjetiske landbrugsforskere den idé at gøde jorden med de samme stoffer, som fandtes i Tunguska-meteoritten, nemlig selen, bromin, arsen, kviksølv, bly, zink, sølv og andre metaller. De første erfaringer med »rumgødningen« viser, at kartoffelhøsten kan øges med 50%. Urters vækst fremmes mærkbart, og gødningen øger udbyttet af majs, hvede, roer og andre almindelige afgrøder med 20-40%.

(APN)

Foto: APN

I dag, 80 år efter, kan man stadig se spor efter eksplosionen. De faldne træer er overgroet med mos og rådne. Stammerne peger mod eksplosionens udgangspunkt.

Tunguska og Halley

De rumsonder, som i marts 1986 kom Halleys komet på nært hold, sendte mange enestående informationer tilbage til Jorden. Særlig interessante er resultaterne af studierne af kometens stof, i første række stoffet i dens kerne. Forskerne antager, at de kemiske grundstoffer, som findes dér, og det indbyrdes forhold mellem disse stoffer svarer til det materiale, hvoraf vort solsystem oprindeligt er dannet, da det opstod i sin tid. De betydningsfulde informationer ude fra rummet har også interesse for de forskere, der søger at løse Tungus-meteorittens gåde — et problem, der nu i næsten 80 år har beskæftiget videnskaben.
Kort før de automatiske sonders møde med Halleys komet bragte Isvestija en artikel af Nikolaj Vasiljev, medlem af Sovjetunionens lægevidenskabelige akademi. Vasiljev mener, at resultaterne fra Vega-sonderne kan kaste lys over Tungus-meteorittens gåde.
Hvordan det? Ved sammenligning af Halley-kometens stof med de bestanddele af meteoritten, som vi kender. Hvis de er sammenfaldende, eller nært beslægtede, vil vi have

Foto: APN

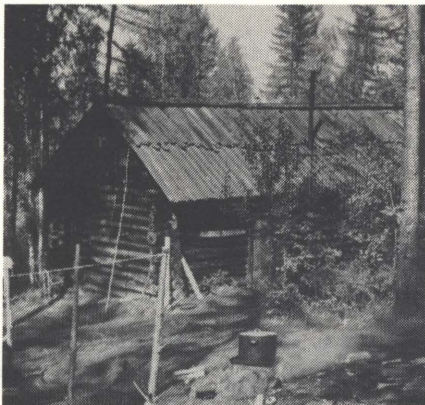

Der tages jordbundsprøver til laboratorieundersøgelse for radioaktivt indhold.

tungtvejende grunde til at påstå, at der hin junidag i 1908 skete en kollision mellem Jorden og en kometkerne eller sprængstykker af en sådan kerne...

Og nu, hvor de første resultater af databearbejdningen er fremkommet i den sovjetiske presse, har Isvestija bedt Vasiljev udtale sig om sagen påny.
— Hidtil er der offentliggjort nogle forskellige oplysninger om den kemiske sammensætning af stoffet i Halley-kometens kerne, og den er åbenbart typisk for de fleste kometer. Sammenligning af de data, der

Foto: APN

Denne bjælkehytte, bygget for snart 60 år siden af L. Kulik, den første videnskabsmand, der kom til stedet, benyttes stadig af ekspeditioner.

foreligger efter den første bearbejdning af brudstykker af rumstof og dem, vi har fundet frem til under ekspeditionerne til Tunguska, viser, at sammensætningen af de to himmellegemer er sammenfaldende for mange bestanddeles vedkommende. Hovedbestanddelen i Halley-kometens kerne er almindelig is, i hvis krystallinske net også andre molekyler — deriblandt organiske — kan iagttages. Isen er blandet med de kendte meteoritpartikler — stenarter og metaller. Vega-eksperimentet har med forbløffende præcision været i stand til at måle den kemiske sammensætning af 2000 forskellige brudstykker af kometstoffet. De har en meget indviklet og uensartet sammensætning. Der er iagttaget brudstykker indeholdende hovedsageligt metaller — natrium, magnium, kalcium, jern osv. iblandet kemikalier. Endelig er der støvpartikler, som foruden metaller består af en betydelig mængde kulstof, forklarer Vasiljev.
Isvestijas korrespondent bemærker, at sammenligner man disse data med Vasiljevs prognose i bladet i fjor forår, synes det nærliggende at tro, at den kemiske opbygning faktisk i hovedsagen stemmer overens. Der er både organisk stof og tungtsmeltelige stoffer som natrium, kalcium og andre grundstoffer. Følger heraf, at der ikke længere består nogen gåde? Var Tungus-fænomenet faktisk en komet? Efter al sandsynlighed, ja!, mener Vasiljev.
Men hvorfor kan det ikke siges med bestemthed?
I området, hvor meteoritten slog ned, er der fundet mindst syv forskellige typer kosmisk stof. Der er ingen tvivl om fundenes ægthed. Desværre kan vi ikke i noget enkelt af disse tilfælde være 100 pct. sikre på, at det drejer sig om stof fra Tungus-meteoritten. Der falder jo hvert år millioner af tons

kosmisk materiale på Jorden, oven i købet forskelligartet materiale. Derfor kan vi i dag med vor fintmærkende og præcise analyseteknik finde rumpartikler praktisk taget hvor som helst på Jordens overflade. Også i tørvelag, som kan dateres nøjagtigt til 1908, findes der i nedslagsområdet store mængder forskelligartet rummateriale, men påstå med sikkerhed, at det er stof fra vores »meteorit«, er vi endnu ikke i stand til. Derfor venter vi med stor interesse og utålmodighed, at der skal blive mulighed for yderligere sammenligning af vore data med det, der vil fremkomme ved den fortsatte bearbejdning af de observationer, der er gjort fra Vega- og Giotto-sonderne.

Vi er særlig interesseret i metalbestanddelene i Halley-kometens kerne. Findes der dér grundstoffer, som forekommer sjældent på Jorden — nikkel, kobolt, brom og zink-gruppen? Vi er også interesseret i de mængdemæssige forhold mellem disse grundstoffer i kometstoffet. Det hidtil offentliggjorte indeholder ikke disse oplysninger. Derfor må vi afholde os fra endegyldige slutninger. Men jeg antager, at løsningen vil blive fundet gennem modifikationer af kometforklaringen, slutter Vasiljev.

Kilde:
Novosti pressenyt, nr. 46/1987.

Er lysende ufoer stegte fugle?

Og så en makaber teori, der igen har noget med kuglelyn at gøre.
Den vesttyske forsker Ernst Fischer mener, at det eneste, der kan forklare kuglelyn, er brændende kulstofpartikler. Hvis det 30.000 grader varme lyn rammer en flyvende fugl, vil de fleste bestanddele fordampe. Tilbage vil være en sky af kulstofpartikler, der brænder ved en temperatur på 1.000 grader og lyser i ca. 10 sek. Fischers beregninger skulle, ifølge tidsskriftet »Videnskab for alle« 5/86, vise, at en fugl af spurvestørrelse vil danne en lysende kugle med en diameter på mellem 10 og 50 cm. Den vil holde sig svævende i nogen tid og ikke miste sin form. □

/kmh

Ny teori om kuglelyn

Beretninger om kuglelyn kan i visse tilfælde ligne ufo-rapporter. Skeptikere påstår da også, at det drejer sig om samme fænomen. Men hvad ved vi i dag om kuglelyn? Politikens Kaj Robert Svendsen skriver bl.a. den 19.10.85:

De store lande ofrer svimlende summer på at tæmme brintbomben som energikilde uden at være kommet ret langt. De tilstræber elkraft via fusionsenergi.
Måske findes der en genvej, som naturen selv har anvist — en genvej til fusionsenergi så at sige på landsbyplan.
Det påstår hollandske forskere, som allerede har startet praktiske forsøg. Genvejen, naturen har anvist, skal være kuglelyn. Det er lyskugler, i alle størrelser mellem et dueæg og en fodbold, som en sjælden gang kommer trillende under tordenvejr. De lyser rødligt eller blåligt, bevæger sig langsomt hid og did, smutter måske via skorstene eller nøglehuller ind i huse eller dukker op i fly. De lever en halv snes sekunder eller længere og opløses med et knald. De kan give alvorlige forbrændinger. Knaldet kan skade indbo.
Mange fysikere, også hjemlige, har benægtet deres eksistens. For hvordan skulle de opstå? Hvilken form for energi skulle 'drive' dem ?

Astrofysikeren Gerard Dijkhuis arbejder på at masseproducere kuglelyn, vedligeholde dem og tappe dem for energi.
Teorien, han bygger på, lyder eksotisk. Den siger, at lyn under tordenvejr ioniserer lommer eller bobler af luft, dvs. spalter den i elektrisk ladede, lysende bestanddele. Partiklerne roterer og overfører deres rotation til hele boblen. Det skaber vældige elektriske kræfter ved superledning. Kerner af tung brint fra vanddamp i boblen bliver accelereret. Farten bliver så enorm, at nogle af dem smelter sammen under sammenstød og frigør fusionsenergi. Og den lever ildkuglen eller kuglelynet så af. Visse tegn på, at der virkelig kan ske fusion under tordenvejr, er sidst rapporteret af indiske fysikere.
Hvordan laver man kuglelyn? Dijkhuis og hans folk gør det ved at kortslutte 400 store, indbyrdes forbundne batterier, som har strømforsynet en ubåd. Med en strømstyrke på 150.000 ampere er det lykkedes dem at skabe kortlivede, kuglelyn-lignende ildkugler med omkring ti cm's diameter. Et tilsvarende batterisæt skal nu forøge strømstyrken til op i nærheden af tropiske tordenvejrs lynstyrker og give ægte kuglelyn så store som fodbolde — og dermed forhåbentlig påviselig fusionsenergi. Og så gælder det bare om at fastholde kuglelynene i et elektrisk felt, fodre dem med tung brint, så de varer ved, og tappe dem for energi.

To dage efter Kaj Robert Svendsens interessante artikel skrev ingeniør Otto Mikkelsen, Kongens Lyngby, følgende læserbrev, om en oplevelse med et kuglelyn:

— Jeg har selv sammen med mine forældre og min søster oplevet et kuglelyn. Det var i 1917, da vi boede i den yderste villa på Drost Pedersvej i Ribe. Under et kraftigt tordenvejr stod min søster på 1. sal, mens mine forældre og jeg var i entréen. Et lyn slog ned i nærheden. Min søster skreg, og ud fra el-måleren fløj en ildkugle på størrelse med et hønseæg. Den susede ned i gangen lige mellem min far og mig og forsvandt ud gennem nøglehullet. Vi var i nogle sekunder helt stumme af skræk. Det var altså et kuglelyn. Nu er jeg 83 år og forstår den dag i dag ikke, hvordan det er opstået. Der var intet i vejen med måleren.

Kuglelyns-fænomenet er stadig forholdsvis uudforsket. Det er en gammel sandhed, at der er meget mellem himmel og jord, vi ikke forstår. Men der er ingen, der forbyder os at prøve! □

/kmh

Slået ud af kuglelyn

Otte sovjetiske soldater blev forleden slået bevidstløse af et kuglelyn, der ramte deres træningscenter i bjergene i Grusien, meddelte det officielle sovjetiske nyhedsbureau TASS.
— Kuglelynet, der var på størrelse med en tallerken, kom flyvende henimod feltkøkkenet, ramte en metalramme og hoppede ud blandt en gruppe soldater, inden den gik i opløsning, skrev TASS. Bureauet tilføjede, at det hurtigt lykkedes lægerne at bringe fem af soldaterne til bevidsthed, mens tre andre måtte behandles på et hospital, men nu er uden for fare.

Kilde:
Dagbladet, 13. dec. 1986.

Vammelt stads!

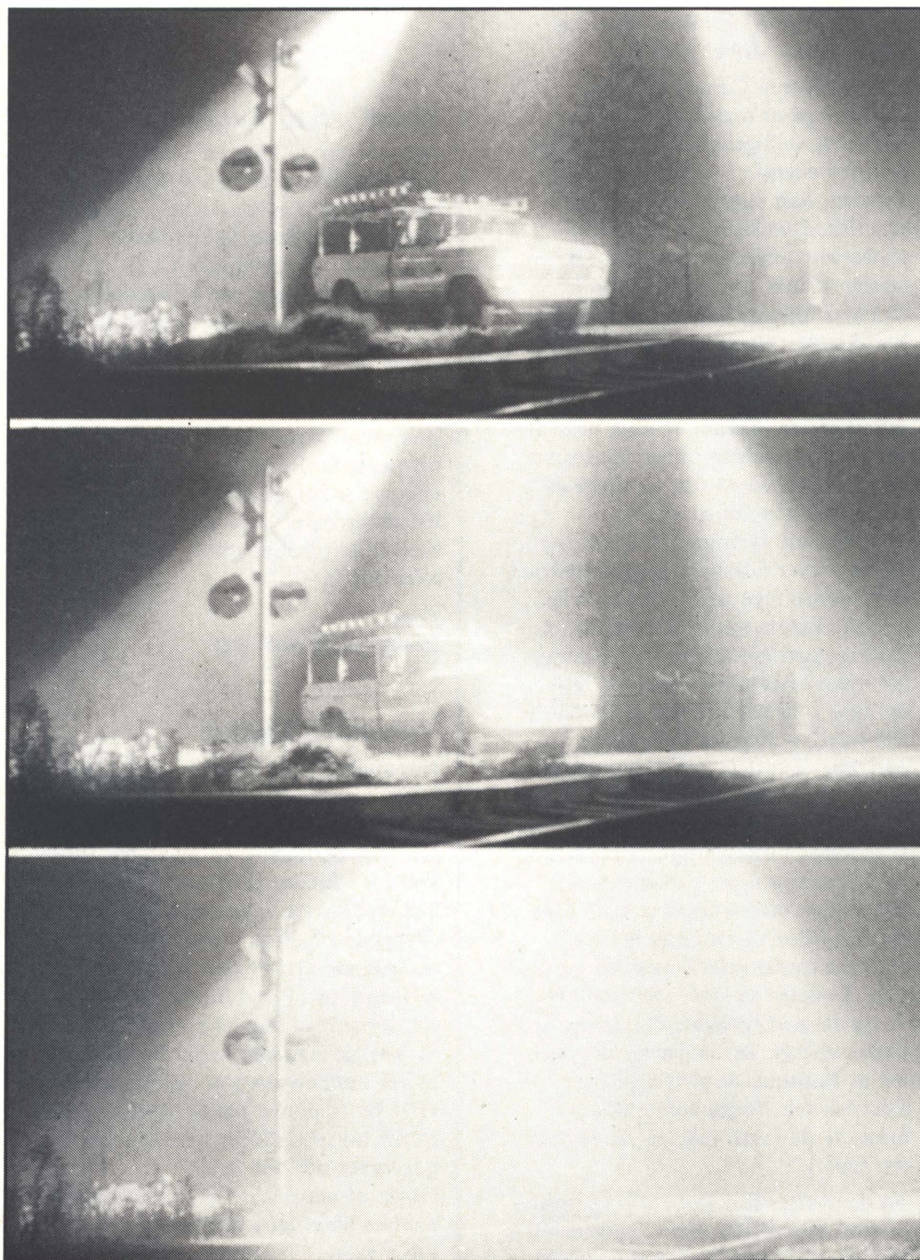
I december 1983 blev Massachusetts , USA, bombarderet med dråber af et gele-agtigt, vammelt stads, der var gråhvidt og lugtede af olie. Den første klat blev fundet af Thomas Grinley i hans indkørsel. Han troede bilen dryppede olie, indtil han fandt ud af, at lignende klatter blev fundet på hovedgaden og ved benzin-stationerne. Klatterne blev hurtigt absorberet af jorden og officielle kilder benægtede, at der kunne være tale om dråber tabt af et fly (sådanne benægtelser har man jo før hørt i tilfælde, hvor der faktisk har været tale om fly).
Noget af materialet blev indsamlet til analyse på et laboratorium.
USA Today, December 22, 1983 /pa.

SPØRG SUFOI

Stor læserinteresse

v/ Kim Møller Hansen.

Antallet af ufo-rapporter er faldende i disse år, men efter antallet af læserbreve at dømme, er interessen blandt UFO-NYTs læsere usvækket. Redaktionen har siden årsskiftet modtaget mange læserbreve, og vi forsøger at besvare dem alle sammen. Her bringer vi blot et lille udpluk.

←

Filmsekvens fra »Nærkontakt af 3. grad«, hvor hovedpersonen Richard Dreyfuss har en meget realistisk oplevelse med et UFO.
Columbia Pictures 1980.

Hvad mener SUFOI om »Nærkontakt af tredie grad«?

Jeg har set Steven Spielbergs fantastisk flotte film »Nærkontakt af 3. grad«. I den blev der vist scener med bl.a. en fly-eskadrille samt et skib, som blev fundet to forskellige steder. Jeg ville meget gerne vide, hvor og hvordan de forsvandt. Det eneste kendskab jeg har til de forsvundne fly er fra en sang, jeg engang har hørt. Såvidt jeg husker, skulle de, ifølge sangen, være forsvundet i den meget omdiskuterede Bermudatrekant. Derimod har jeg aldrig hørt om et skib, der skulle være forsvundet.

Nu ved jeg godt, at UFO-NYT er et kritisk blad m.h.t. sådanne film, gudskelov. I skulle nødig blive ligesom National Enquirer. Alligevel vil jeg driste mig til at spørge, hvad I i UFO-NYT mener om »Nærkontakt af 3. grad«. Dermed mener jeg ikke, hvordan filmen rent teknisk er lavet, det kan vist ikke nægtes at den er utrolig godt lavet, men jeg tænker mest på, om I opfatter den som det rene opspind eller noget helt andet.

Jeg har tit tænkt på, om I nogle gange har »samarbejdet« med andre tidsskrifter, f.eks. Illustreret Videnskab o.a., eller om I er »individualister« udover den kontakt, I har med andre ufo-tidsskrifter i udlandet. I skrev i UFO-NYT, nr. 5/6 1986, at mange læsere synes, at UFO-NYT er blevet for kedeligt. Hvis det angår fantastiske ufo-observationer, er det nok ikke helt forkert, men det tror jeg skyldes større erfaring og viden blandt ufoforskerne. Jeg tænker f.eks. på den artikel, I bragte i UFO-NYT nr. 6/83 og 1/84, som omhandlede MIB's. De to artikler viste, at hvis et mystisk fænomen undersøges dybtgående nok, så vil der temmelig sikkert komme en umystisk løsning frem. Derfor er jeg meget tilfreds med den måde, I kører UFO-NYT på, nu bl.a. i nummer 5/6 1986, hvor der var en meget interessant artikel om forskellige avisudklip. Selvfølgelig skal der være plads til mere kulørte sider. Bl.a. kan jeg også godt lide den side, der hedder Kort Fortalt, fordi der altid er mange små sjove historier.

Den eneste kritik, jeg vil komme med, er ang. ufo-foredrag o.a. De fleste af de foredrag, som annonceres i UFO-NYT, finder sted i f.eks. Ålborg eller København. Jeg bor i nærheden af Ringkøbing og synes, at en tur til Ålborg for én aften er uoverkommeligt. Derimod har jeg endnu aldrig set, at der blev holdt foredrag i Ringkøbing, Holstebro eller Herning. Er det, fordi det er et tyndt befolket område m.h.t. ufo-interesserede?

Lars Henrik Andersen
6980 Tim

→

Svar:

Spielbergs film er flot og spændende. Afdøde professor J. Allen Hynek var konsulent på filmen, og filmens ufo-oplevelser bygger til dels på virkelige hændelser. Men filmens hårrejsende scener er skabt i en dygtig filmmands fantasi og er altså ikke troværdige genfortællinger.

Ufoer sættes ofte i forbindelse med beretninger fra Bermuda Trekanten, hvor det siges, at mere end 100 fly og skibe med over 1.000 mennesker er forsvundet sporløst igennem de sidste 40 år.

Den 5. december 1945 forsvandt fem torpedobombefly fra den amerikanske flåde over Bermuda Trekanten under en øvelsesflyvning. Forfatteren Charles Berlitz nævner, at det lykkedes en radioamatør at opsnappe den sidste radiomeddelelse fra en af de uheldige piloter. Løjtnant Taylor skulle have sagt: »Følg ikke efter mig. De ser ud til at komme fra det ydre rum.«

I havari-kommissionens rapport står der imidlertid, at Taylor faktisk sagde: »Jeg ved, hvor jeg er nu. Jeg er i 1.200 fod. Følg ikke efter mig.«

Har man læst Berlitz' bøger om Bermuda Trekanten, kan jeg som modgift anbefale »The Bermuda Triangle Mystery — Solved« af Lawrence David Kusche.

UFO-NYT samarbejder ikke formelt med nogen tidsskrifter. Vi har tidligere haft en fællesabonnements-ordning sammen med Det Ukendte (senere Vision), men den er nu ophørt, da hverken Det Ukendte eller Vision eksisterer mere.

Med hensyn til foredrag er det næsten umuligt for os at dække hele landet. Dels er SUFOIs repræsentanter ujævnt fordelt over hele landet, og dels er det ikke dem alle, som holder foredrag. Men vi forsøger så godt som muligt at komme ud til alle, som ønsker at høre om det ufo-arbejde, der foregår i foreningen og ude i den store verden. Føler man, at vi har forsømt en egn i Danmark, så kontakt vores foredragsafdeling ved at ringe til Bent Eriksen på tlf. 05 92 00 81.

Nærbillede af landingsaftryk.

Fodspor efter ufonauter?

Har man nogensinde set »fod«-aftryk på jorden af »ufo-væsner« — og i så fald hvilken størrelse, form og mål?

Evald Jensen
2100 København Ø

Svar:

Der findes ingen beviser for, at ufonauter har efterladt sig »fod«-spor på jorden. Men der findes flere ufo-tilfælde, hvor man på et formodet landingssted har fundet små aftryk, som er blevet tolket som fodspor. F.eks. så politibetjent Lonnie Zamora den 24. april 1964 et æg-formet objekt, der landede uden for byen Socorro. Da objektet var forsvundet, fandt man dels 4 aftryk som efter et landingsstel samt mindre spor, som menes at være af de to væsner, som Zamora så stå ved siden af det landede objekt. Se iøvrigt UFO-NYT nr. 4, 1981.

Bøger om ufonauter?

Jeg er meget interesseret i oplysninger om besætningerne på ufoerne. Jeg hører mange løse og mindre løse rygter, men ved ikke rigtig, hvad jeg skal regne med. Den eneste nogenlunde lødige bog, jeg har kunnet fin-

Forsvundne fly fra Bermudatrekanten? Billedet er fra »Nærkontakt af 3. grad«.
Columbia Pictures.

Foredrag

Savner du et UFO-foredrag i netop dit område? Så kontakt SUFOIs foredragsafdeling ved Bent Eriksen Avlsbrugervej 23, 2.tv. 7000 Fredericia Tlf. 05 92 00 81

UFO-NYT nr. 3

udkommer medio september 1987. Deadline for stof til UFO-NYT nr. 3 er 15. juli.

de om dette emne, er »På sporet af ufonauten«.

Findes der anden litteratur om dette emne? I så fald, hvor kan jeg købe den?

Maj Hedvard
4420 Regstrup

Svar:

Følgende bøger kan anbefales:

Charles Bowen: The Humanoids.

Hilary Evans: Visions, Apparitions, Alien Visitors.

John Rimmer: The evidence for alien abductions.

David Webb: 1973 — Year of the humanoids: An analysis of the fall, 1973 ufo/humanoid wave.

Bøgerne kan købes flere steder. En adresseliste findes i »UFO-VISION. Årbog for ufo-litteratur 1987.«

Flere debat-artikler?

Jeg føler trang til at knytte en kommentar til lederen i UFO-NYT nr. 5/6 1986. Her nævner Kim Møller Hansen en ofte hørt begrundelse for at opsige sit abonnement på UFO-NYT: »Der sker jo ikke rigtig noget!« Og det gør der jo vitterligt ikke. I forbindelse med ufo-sagen varer agurkesæsonen hele året! Jeg forlanger hverken løsning eller fuld opklaring af ufo-problematikken, men nye aspekter, velbegrundede indicier og/eller nye mulige forklaringer ville unægtelig være med til at »holde dampen oppe«. Det er svært at bevare interessen for et område, hvor der intet sker! Det er naturligvis ikke Jeres, SUFOI's, skyld at, lad os sige, et rumskib ikke lander midt på Rådhuspladsen og dermed leverer det endegyldige bevis for rumskibsteorien.

*For det er jo et problem, at det netop er teorier, hypoteser og antagelser, som hele ufo-sagen, indtil videre(!?), bygger på. Mange »tilfælde« kan virke utroligt overbevisende og troværdige, men **beviset**, det endelige, som ikke er til at bortforklare eller overse, det mangler stadig, efter mange års forskning og mange observationer, den ene mere fantastisk end den anden.*

Det er klart, at nærobservationer er spændende læsning, men i det lange løb kan UFO-NYT ikke overleve, når hovedvægten lægges på observationer, som er mellem 5 og 15-20 år gamle.

Jeg kunne godt tænke mig, at UFO-NYT beskæftigede sig lidt mere med forskellige regeringers såkaldte »hemmelighedskræmmeri«. Hvis for eksempel den amerikanske regering ligger inde med beviser for udenjordiske intelligensvæseners eksistens, som mange jo påstår, at den gør, hvorfor bliver oplysningerne så ikke offentliggjort? »Nationens sikkerhed!«, »Bange for at der udbryder panik på jorden« er nogle af (sø)forklaringerne. Hvad har udenjordiske intelligensvæsener med én nations sikkerhed at gøre? Er det i givet fald ikke et spørgsmål om planeten Jordens sikkerhed, og hvilken ret har regeringen så til at skjule oplysninger om »rumvæsener« for befolkningen. Det kunne i den forbindelse være interessant at høre danske folketingsmedlemmers mening om problemet: Hvordan ville den danske regering reagere, hvis den pludselig kom i besiddelse af oplysninger, som beviste, uden nogen tvivl, at intelligensvæsener fra rummet igennem kortere eller længere tid har besøgt jorden? Ville de, som folkets ledere, have nogle betænkeligheder ved at offentliggøre disse sensationelle oplysninger?

For at vende tilbage til »panik-forklaringen«. Ville der virkelig udbryde panik på Jorden? Lad os høre en psykologs mening. Ville beviset på andre intelligensvæseners eksistens tværtimod ikke bringe den efterhånden stærkt splittede planet Jorden tættere sammen?

Man kunne også forestille sig en artikel om ufologers mening om den efterhånden skrantende ufo-sag. Synes de ikke også, at det er underligt, at der efter så mange år og så mange sager ikke er et eneste lille bevis. En konkret ting eller et foto eller hvad som helst. Og hvor længe mener de, at ufosagen kan fortsætte i det gear, den kører i nu?

Jeg læser i øjeblikket på en bog med titlen: »Gud kom fra rummet«. I den forsøger Leif Kjær, ved hjælp af biblens egne ord, at overbevise læseren om teorien: Gud var rumfarer, og englene var godt nok »Guds« hjælpere, men hverken ånder eller fjerkræ. De var derimod meget menneskelignende væsener, som endda kunne færdes iblandt mennesker uden at blive genkendt. Jeg formoder, at UFO-NYTs redaktion kender til denne bog. Hvad er redaktionens egen, evt. nogle ufologers/teologers mening om denne mildt sagt overraskende og vovede påstand?

(Forkortet af red.)

Jan Felland
5000 Odense C.

Svar:

Tak for ideerne til nye artikler. De er bestemt velkomne. Med de »15-20 år gamle« observationer tænkes vel på ufo-klassiker-serien, som vi har haft her i UFO-NYT fra 1981-86. Formålet med denne serie var bl.a. at give nye læsere et indblik i nøgletilfældene. Men hensigten var også at kaste nyt lys over disse gamle tilfælde, som i høj grad har virket som »modeller« for senere hændelser.

Klassiker-serien er foreløbig stillet i bero, og som det er fremgået af de seneste numre af UFO-NYT, bringes nu en del nyere tilfælde. Helt dagsaktuelle kan de selvsagt ikke blive, dels pga. UFO-NYTs produktionstid, og dels fordi vi altid forsøger at efterforske tilfældene grundigt før offentliggørelse.

Regeringernes påståede »hemmelighedskræmmeri« har vi behandlet i nr. 6/1985 i anmeldelserne af bøgerne »Sky Crash« og »Clear Intent«; i nr. 5-6/86 i artiklen »UFOer og atom-alarm«; samt i SUFOIs nye udgivelser »UFO Landing« og »UFO Sløring«. Når/hvis nye troværdige oplysninger om dette emne fremkommer, vil de naturligvis blive bragt her i bladet.

Med hensyn til Leif Kjærs og andre såkaldte astro-arkæologers bøger om fortidige rumbesøg, kan jeg sige, at jeg personligt ikke har megen fidus til de mange sensationelle påstande om bl.a. guderne som fortids-astronauter og stenalderfolks brug af boremaskiner, laserstråler og anden avanceret teknik. Denne genres bøger er bestemt spændende og underholdende (*jeg* har også »slugt« Danikens bøger), men forfatternes dokumentation er meget tyndbenet. Bøgerne stiller faktisk flere spørgsmål, end de besvarer. Til gengæld må man sige, at bøgerne har rusket lidt op i den etablerede videnskab, så man er blevet mere åben, m.h.t. hvad man med sikkerhed ved, og hvad man endnu må gætte sig til. Vores fortid er bestemt gådefuld — både med og uden rumbesøgende.

SKANDINAVIEN

Nordiske notitser

Humanoider eller ballonfarere ved Lumivaara i 1898

Lumivaara er en kommune i nærheden af Ladoga søen i det østlige Finland. En 10-årig pige, Riitta Nukarinen, var ude at gå en tur i skoven, da hun så et objekt, der lignede en ballon, lige over trætoppene. Der var et reb af en eller anden slags fra ballonen til en af trætoppene, og der var personer inde i ballonen. Mange år senere fortalte hun historien til sine børn, der så lod den gå videre til nogle ufo-forskere.
En gruppe ingeniørstuderende fra Petersborg foretog i 1913 forsøg med ballonflyvning i nærheden af Ladoga søen, men der er ikke fundet nogen forklaring på tilfældet fra 1898. Måske havde sagen forbindelse med den californiske luftskibsbølge i 1890erne (eller Illinois-bølgen i 1896-97 o.a.).

Finlands første bortførelsestilfælde i 1917

En 44-årig kvinde, Anni Lattu (1873-1930), så et tallerkenformet objekt lande nær hendes hjem ved Kurkijoki ved Ladoga søen i 1917. Ud fra tallerkenen kom der en stige og nogle små menneskelignende væsener. Anni troede, at det var dæmoner, fordi de var så små. Hun var bange, men de tog hende med til tallerkenen.
Væsenernes leder kommunikerede telepatisk med Anni. Tallerkenen fløj til forskellige dele af verden og var også en kort tur ude i rummet, fortalte Anni. Anni bemærkede, at det var behageligt varmt inde i tallerkenen, og at sæderne var dejligt bløde.
Væsenerne bad Anni om at blive hos dem, men hun afslog. Derefter fløj de hende hjem. Anni var kendt i området for sine overnaturlige evner. Nogle mennesker syntes, at hun var mærkelig, men hun var også en respekteret person i området.

En ufo-landing i 1943

En dag i krigsårene samlede to piger fra Kurkijoki bær i skoven og var på vej hjem. De trak deres cykler på en afsidesliggende dårlig vej. Da de kom til en lidt bredere vej, så de pludselig et 1 m højt og 1,5 m langt objekt midt på vejen. Det bevægede sig langsomt fremad omkring 50 m fra pigerne. Objektet var gråt og havde en ujævn overflade. Pigerne blev meget overraskede og stod som forstenede.
Efter i 10 minutter at have bevæget sig langsomt omkring forsvandt objektet bag et buskads ved vejsiden. Den ene af pigerne foreslog, at de skulle skyde genvej, så de kunne finde ud af noget mere om objektet. Men den anden pige mente, at det ville være farligt, da man for nylig havde set nogle af fjendens soldater i området. Så pigerne gik hjem, og objektet forblev et mysterium.

Kilde:
Annual Report 1985, The UFO Research of Finland.

/fr

Jeg så en kæmpestor genstand løfte sig

Onsdag aften den 30. juli 1986 kom indvandreren Foad El-Bajda fra Marokko cyklende ad vejen mellem Tryggestad og Borgholm.
Foad: *Lyset var så enormt stærkt at jeg måtte standse. På ca. 20-25 meters afstand stod et lysende objekt på en mark op mod skoven. Hele objektet var oplyst i mange skiftende farver. Jeg blev meget bange.*
Efter 2-3 minutter begyndte den lysende genstand at stige til vejrs foran den næsten paralyserede Foad. Da den hævede sig, kunne Foad se, at den var skiveformet.
Samtidig med at tingesten langsomt steg op mod den stjerneklare himmel,

kunne den skrækslagne Foad fornemme en brændt lugt som fra en elektrisk udladning. Et kort øjeblik opstod også et kraftigt vindsus, men snart efter var det roligt igen. Under hele observationen kunne Foad ikke høre en eneste lyd fra genstanden, som var ca. 50 meter i diameter.
Så snart ufoet var forsvundet, kastede Foad sig på cyklen og kørte hjem i en oprørt og chokeret tilstand. Hans veninde Lena Vadstrøm bekræfter overfor UFO-Aktuellt, at Foad var rystet ved hjemkomsten, og hun konstaterer, at noget må han have set og oplevet — så meget er sikkert. □

Kilde:
UFO Aktuellt, nr. 3 1986./bh

Og vølven spår

Mordet på statsminister Olof Palme opklares i 1987, og videnskabsmænd vil for første gang med sikkerhed registrere en intelligent livsform ude i rummet.
Det siger den islandske Vølve, sandsigersken, der traditionen tro informerer sine mere uvidende medmennesker om, hvad der ligger i fremtidens tusmørke.
Hun er efterhånden blevet verdensberømt for sine forudsigelser, der gennem årtier er blevet publiceret i Islands største ugeblad »Vikan« ved hvert årsskifte. Herhjemme bragte flere dagblade ved nytårstid hendes spådomme for 1987.
Men her er ihvertfald 2 rimeligt konkrete spådomme, som man selv kan kontrollere rigtigheden af.
□

Ole Henningsen.

Mystisk 'bombeangreb' udenfor Skinnskatteberg

Min første tanke var — det kommer til at ødelægge vort hus. Skyen kom flyvende med en vanvittig fart fra sydvest og den strøg forbi huset og over laden for derefter at slå ned på marken med et brag.
Gunilla Persson og hendes familie, manden Bengt og en 16-årig søn, var den 1. maj 1986 ude for at tørlægge en oversvømmet vej i nærheden af hjemmet. Ved 21.30 tiden så de pludselig en lysende sky dukke op i en flad bane fra sydvest. Skyen passerede dem med rasende fart, hvorefter den slog ned bag laden med et brag efterladende en røgsky og intet andet.
Familien Persson var netop kommet sig over chokket, da sky nr. 2 dukkede op knap 5 minutter senere. Også denne slog ned på marken med et brag og en røgsky. Herefter var der roligt i 10 minutter, men så rystedes hele området af et enormt brag, som mest lignede en dynamiteksplosion. Ingen forklaring har endnu kunnet gives og en politianmeldelse havde ingen virkning, da politiet intet foretog sig.
Der er ikke fundet nogen rester på marken, hvor skyen eksploderede, og såvel familien Persson som andre beboere i dalen afviser teorien om kuglelyn. Vejret var klart, og det hverken lynede eller tordnede. □

Kilde:
UFO Aktuellt, nr. 3 1986./bh

Akador-krøniken måske falsum

Akador-krøniken blev første gang almindelig kendt, da forfatteren Karl Brugger i 1976 udgav en bog herom. Bogen baserede Brugger først og fremmest på en legende, han i Brasilien fik fortalt af Tatunca Nara. Ifølge denne legende skulle der i Sydamerika for mange tusinde år siden have levet et højt udviklet folkeslag kendt under navnet Ugha Mongulala-stammen.

Kilden til historien, Tatunca Nara, hævder, at resten af denne stamme stadig findes, og at han er høvding for den. Brugger, der dog fæster stor lid til Nara's historie, beskriver høvdingen som en sky, relativt udvidende person uden uddannelse, der kun kunne tale gebrokkent tysk og portugisisk. Altså en rigtig urskovs-høvding.

I 1979 blev Akador-krøniken udgivet i Danmark af IGAP-forlaget. I sin indledning til bogen tager H.C. Petersen legenden til indtægt for, at Jorden for tusinder af år siden fik besøg fra rummet, og at disse rumrejsende var teknisk langt højere udviklet end de mest avancerede grene af videnskaben i dag. Og hermed mener man at have fået endnu et bevis for teorien om, at jorden for tusinder af år siden og i dag besøges af rumfolk i deres flyvende tallerkener.

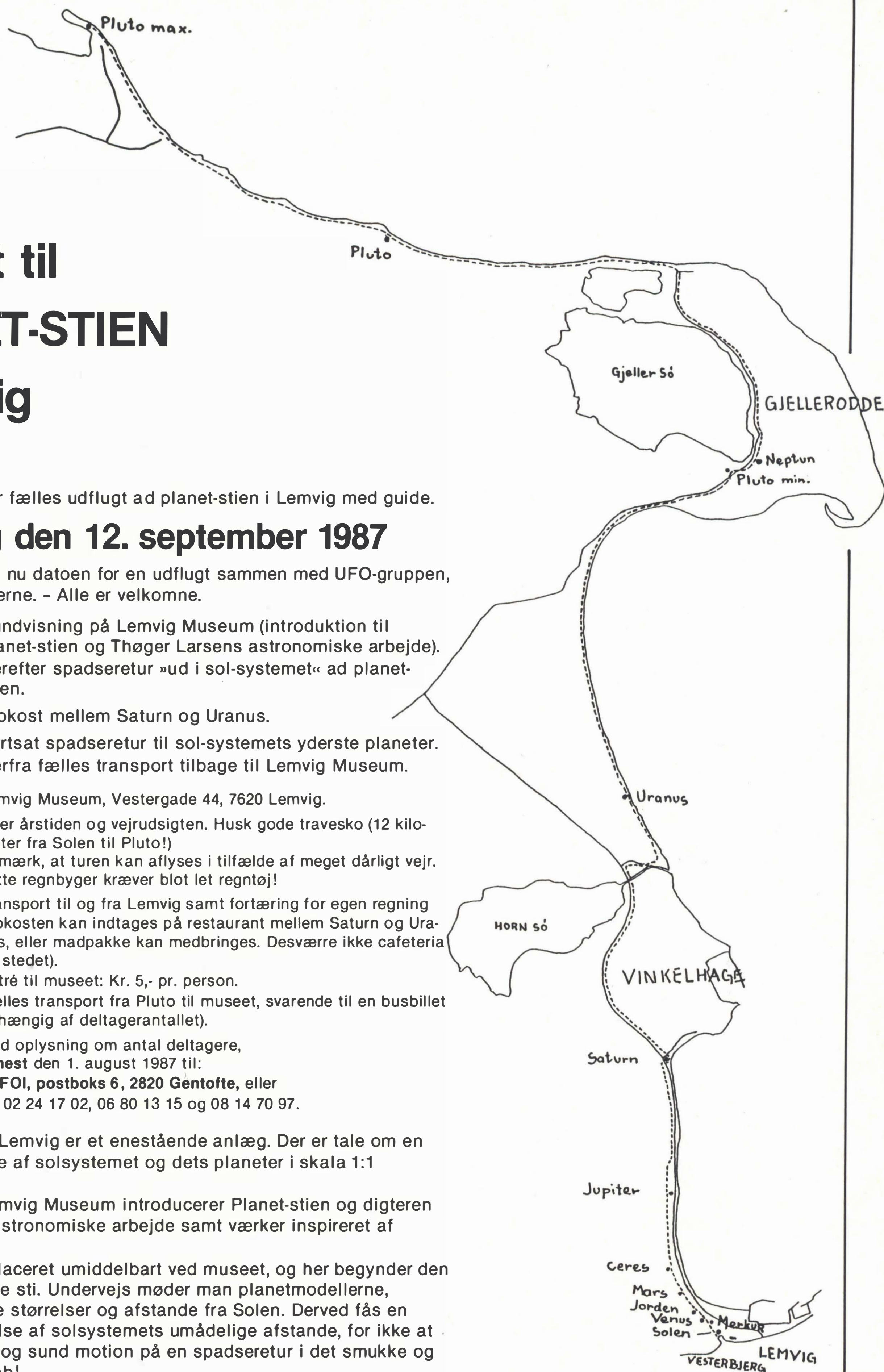
Nu ser det ud til, at H.C. Petersen og co nok en gang må se et af deres »gode beviser« falde til jorden. Det har nemlig vist sig, at den påståede historie fortalt af Tatunca Nara må betragtes med stor skepsis. I bladet CENAP REPORT har man via en tysk journalist's besøg hos Tatunca Nara kunnet afsløre følgende:

- Tatunca Nara tilbragte hele sin ungdom i Vesttyskland og taler flydende tysk.
- I Vesttyskland fik han en uddannelse og arbejdede bl.a. hos MAN i Mannheim, hos en dyrlæge og på en cementfabrik.
- Nara var bestemt ikke ubelæst. Tværtimod. Han havde endda hos sig en række Däniken-bøger og bøger med lignende indhold om »fortids-astronauter«.
- Kildeanalyser afslører klare lighedspunkter mellem Nara's historie og ovennævnte værker.

Alle disse forhold »glemte« Brugger at skrive om i sin bog om Akador-krøniken, og det kan bestemt ikke undre, at CENAP nu betragter hele legenden som et opdigtet falsum. □

Kilde:
CENAP report nr. 111 (10/5/85)

Udflugt til PLANET-STIEN i Lemvig

SUFOI arrangerer fælles udflugt ad planet-stien i Lemvig med guide.

Lørdag den 12. september 1987

Reserver allerede nu datoen for en udflugt sammen med UFO-gruppen, familien og vennerne. - Alle er velkomne.

Kl. 10.30: Rundvisning på Lemvig Museum (introduktion til planet-stien og Thøger Larsens astronomiske arbejde). Derefter spadseretur »ud i sol-systemet« ad planet-stien.

Kl. 12.30: Frokost mellem Saturn og Uranus.

Kl. 13.00: Fortsat spadseretur til sol-systemets yderste planeter. Herfra fælles transport tilbage til Lemvig Museum.

Adresse: Lemvig Museum, Vestergade 44, 7620 Lemvig.

Beklædning: Efter årstiden og vejrudsigten. Husk gode travesko (12 kilometer fra Solen til Pluto!) Bemærk, at turen kan aflyses i tilfælde af meget dårligt vejr. Lette regnbyger kræver blot let regntøj!

Økonomi: Transport til og fra Lemvig samt fortæring for egen regning (frokosten kan indtages på restaurant mellem Saturn og Uranus, eller madpakke kan medbringes. Desværre ikke cafeteria på stedet).
Entré til museet: Kr. 5,- pr. person.
Fælles transport fra Pluto til museet, svarende til en busbillet (afhængig af deltagerantallet).

Tilmelding: Med oplysning om antal deltagere, **senest** den 1. august 1987 til:
SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte, eller
tlf. 02 24 17 02, 06 80 13 15 og 08 14 70 97.

PLANET-STIEN i Lemvig er et enestående anlæg. Der er tale om en præcis gengivelse af solsystemet og dets planeter i skala 1:1 milliard!
En udstilling i Lemvig Museum introducerer Planet-stien og digteren Thøger Larsens astronomiske arbejde samt værker inspireret af astronomien.
Solmodellen er placeret umiddelbart ved museet, og her begynder den 12 kilometer lange sti. Undervejs møder man planetmodellerne, anbragt i korrekte størrelser og afstande fra Solen. Derved fås en rumlig fornemmelse af solsystemets umådelige afstande, for ikke at tale om frisk luft og sund motion på en spadseretur i det smukke og varierede landskab!

UFO-materialer til bundpriser

UFO-NYT lægger vægt på at kunne tilbyde læserne et bredt udvalg af materialer om ufoer. Her er en samlet fortegnelse. Mon ikke der er et par ting, som kunne friste?

Bøger og rapporter

Kim Møller Hansen:	Bortført, Travis Walton sagen	kr. 40,00
Kim Møller Hansen:	Piloter ser UFOer	kr. 57,00
Kim Møller Hansen:	Spøgelsesraketterne	kr. 35,00
Kim Møller Hansen:	UFOer over New Zealand	kr. 35,00
Kim Møller Hansen:	UFO Sløring	kr. 53,00
Iver O. Kjems:	UFO Orientering	kr. 45,00
Bruce Maccabee:	UFO Landing	kr. 40,00
Nils Mustelin:	Liv blandt milliarder af stjerner	kr. 67,00
Åge Skjelborg:	På sporet af ufonauten	kr. 35,00
Synspunkter - 3 UFO Artikler		kr. 30,00
UFO-VISION. Årbog for ufo-litteratur 1987		kr. 78,00

UFO-NYT, hele årgange

UFO-NYT årgang 1981	kr. 85,00
UFO-NYT årgang 1982	kr. 95,00
UFO-NYT årgang 1983	kr. 108,00
UFO-NYT årgang 1984	kr. 120,00
UFO-NYT årgang 1985	kr. 130,00
UFO-NYT årgang 1986	kr. 137,00
UFO-NYT årgang 1987	kr. 137,00

Andre materialer

Focus på UFOer. 36 dias, teksthæfte, lydbånd	kr. 340,00
UFO-emblem i guldsmede-kvalitet	kr. 35,00
UFO-mærkat, 10 × 15 cm, 2 farver	kr. 5,00
Postkort med UFO-motiv, 5 stk. incl. kuvert	kr. 10,00
Original-grafik med UFO-motiv	kr. 55,00
Jubilæumskuvert med særstempel, type A	kr. 25,00
Jubilæumskuvert med særstempel, type B	kr. 30,00
Jubilæumskuvert med særstempel, type C	kr. 35,00
Jubilæumskuvert med særstempel, type D	kr. 40,00
Jubilæumskuvert med særstempel, type E	kr. 45,00

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet + kr. 12,- (porto/ekspedition) til
giro 9 11 77 25, SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.
Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.